



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



Lamsbjerg

12

frí- & efterskole

årsskrift

1983



DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Indhold:

Siden Sidst: Søren Henriksen	side	3
Gensyn med Fyn: Arne Winther	"	5
1958 - 1983: Meta Lo Kristensen	"	10
10. klasses Londontur	"	12
Fest for gamle elever: Else Christensen	"	15
En emneuge: Jette Albinus Jørgensen	"	17
Kridthusliv	"	18
Forårsaften med "Rødhætte"	"	19
Festen torsdag d.13.10: Jette Washuss	"	20
Vores skole og det grundtvigske: Søren Henriksen	"	21
Skolens bestyrelse	"	27
Alle gode gange tre: Interview med Lone Kemp og Ole Klausen af Hans Werge	"	28
Efterskolens første 10 år på Krengerupvej: N.J.Mortensen..	"	31
Mindeord	"	34
Skolens medarbejdere	"	35
En hilsen til tidligere elever: Ditte og Søren	"	36
Elevbilleder	"	38-39
Friskolens overbygning.....	"	40
Efterskolen 1982-83	"	42
Billedcollage: skolerevy	"	44
Elevforening	"	45
Hilsen til sidste årgang: Mikael Kristiansen	"	46
Referat af generalforsamlingen: Mikael Kristiansen	"	47
Elevforeningens bestyrelse	"	48
Lidt foreningshistorie: Mikael Kristiansen	"	49
Foreningens arbejde 1983: Mikael Kristiansen	"	50
Årgang hvad for noget? Mikael Kristiansen	"	52
Ti-års jubilarer	"	53
Og det var det: Gunhild Berg Olsen	"	62
Hilsen fra et bestyrelsesmedlem: Lene K. Jørgensen	"	63
9.klasse 1983	"	64
Læg-ud'ernes kommentarer	"	66
Elevforeningens regnskab 1982/83	"	67



iden sidst

Under denne overskrift berettes om stort og småt i skolens liv og virke siden sidste årsskrift.

Det vigtigste i skolens liv er børnene og de unge mennesker. I friskolen er der nu 227 elever fra børnehaveklassen til og med 10. klasse. Det store pres på børnehaveklassen, som vi oplevede sidst i 70'erne er nu aftaget, og her begynder vi nu - som alle andre skoler - at mærke det faldende børnetal. Ventelisten er forbi. Det var ikke behageligt at have ventelister, men vi så heller ingen anden udvej i de år, og foreløbig glæder vi os over, at vi igen kan optage alle de børn til børnehaveklassen, hvis forældre ønsker at bruge os som skole. Friskolens 8.-10. klasse har stadig stor søgning og her må vi stadigvæk oprette venteliste. Alle pladser i Friskolens 8. klasse er således optagne til og med skoleåret 1986/87, og vi har mange tilmeldinger til de efterfølgende 3 år også. Efter den nye skolelovs indførelse i 1976 gik der nogle år før 10. klasse igen blev populær, men det vendte for et par år siden, og gennem de sidste 3 år har vi i friskolen haft 10. klasser af pæn størrelse, i år med 20 elever ved skolestart, og i skoleåret 1984-85 regner vi med 15 - 16 elever. Det har som sagt taget nogle år, men det lader til at 10. klasse er ved at få opbygget det samme gode omdømme, som realklassen havde det i sin tid. I efterskolen har vi 75 unge mennesker i år, og alle pladser er besat for næste skoleår med, og vi er begyndt at få tilmeldinger til 1985/86 også. Så foreløbig ser det alt i alt lyst ud. Men de store årgange er ude af billedet, og vi følger udviklingen med stor opmærksomhed. Vi har haft gode tider - og vi ved også, at de ikke varer ved. Vi har som fri skole ikke noget fast skoledistrikt - og kan derfor ikke planlægge tilgangen. Vi må sætte vores lid til egne evner og håbe på, at forældre fortsat vil bruge os som skole for deres børn og unge mennesker, at forældrene fortsat vil have tillid til os og den måde, vi lever skolelivet på.

På lærersiden er der ikke sket det store. Ingen er rejst siden sidst, men vi har alligevel fundet skematimer til en lærer mere. Det er Ole Klausen, der startede i januar 1983 som vikar hos os og fra august som heltidslærer foreløbig for dette skoleår. Ole Klausen er faldet godt til blandt os, og vi er alle meget glade for hans virke. Og så har friskolen fået ny tilsynsførende efter Marie Dahlgaard. Den nye tilsynsførende er skolens gode nabo møbelfabrikant Carl Egon Juul Kristensen, og da han bor så tæt ved, har han let ved at udføre sin tilsynspligt.



Og så fortsætter vi i øvrigt med 25 års jubilæer blandt lærerne. Den 1. november 1983 var det Meta Kristensens tur. Meta blev ansat ved skolen den 1. november 1958 og har således haft de fleste år inde på den gamle skole. Meta har igennem de 25 år undervist i alle skolens skiftende afdelinger, men lægger nu udelukkende sin gode og solide arbejdsindsats i friskolens yngste klasser. Så vidt det vigtigste, nemlig skolens mennesker, og derefter noget om det materielle. Vi er som sagt lidt usikre på udviklingen i de kommende år, og tør derfor heller ikke give os i kast med større byggerier, selv om vi lige for tiden godt kunne bruge meget mere plads. Vi har dog gennem de sidste 3 år fået rejst 3 skolehuse på skolemarken. De er alle bygget af træ, og det er gode huse, som alle er glade for at arbejde i. TRÆHUSET bruges af friskolens overbygning og friskolens sløjdundervisning finder sted i HUGGEHUSET og endelig tog vi i august i år SNEGLEHUSET, som huser 4. og 5. klasse, i brug. Men nu holder vi så byggepause, mens vi ser, hvad de nærmeste år vil bringe.



Og så har vi skilt os af med skolebussen, det skete i marts måned. Den var blevet os for dyr i drift, nu da vi ikke længere skulle bruge den til daglig kørsel mellem hjem og skole, idet hele denne kørsel klares med kollektiv trafik. Den gamle bus var et hyggeligt bekendtskab for os alle, og det var heller ikke uden vemod, vi tog afsked med den. Vi solgte den til en vognmand i Ringe for en sum, der nøje svarede til afleveringsstedets bynavn. John kørte den selvfølgelig derned, og det er klart for alle, at det har været en tankevækkende tur for John, der har tilbragt utallige timer bag bussens rat i solskin og regn, i magsvejr og blæst, i fint tørvejr og i hylende snestorme ad de krogede vestfynske veje.

Og så en nyhed, som de senere års efterskoleelever vil forstå at vurdere efter fortjeneste. Vi har fået et møntvaskeri på skolen. Byens møntvaskeri drejede nøglen om i sommeren 1983, og så var der ikke andet at gøre end at ansøge skolens bestyrelse om de nødvendige penge til indkøb af og opstilling af et møntvaskeri. Vi har lige taget det i brug, og indkørvanskelighederne er ved at være overstået. Så en sag, der har været til drøftelse på stormøderne mange gange gennem de senere år, har nu fundet sin løsning. Og det er godt - ikke mindst for de elever, der har langt hjem, er det rart med en god og billig vaskemulighed.

gensyn med fyn

Når en flygtning krydser sit spor, kan der komme stor litteratur ud af det. Sandemose har ført beviset. Men hvis man ikke er flygtning og ikke digter og dog støder på veje, man engang færdedes ad? Man kan eksempelvis være en ganske almindelig bortrejser, der frivillig forlod sit sted - det kan udmærket have været Fyn - for at slå sig ned på en anden egn - f.eks.: Randbølområdet. Hvad kommer der altså ud af det, hvis en sådan "man" hændelsesvis vender tilbage, krydser sit spor?

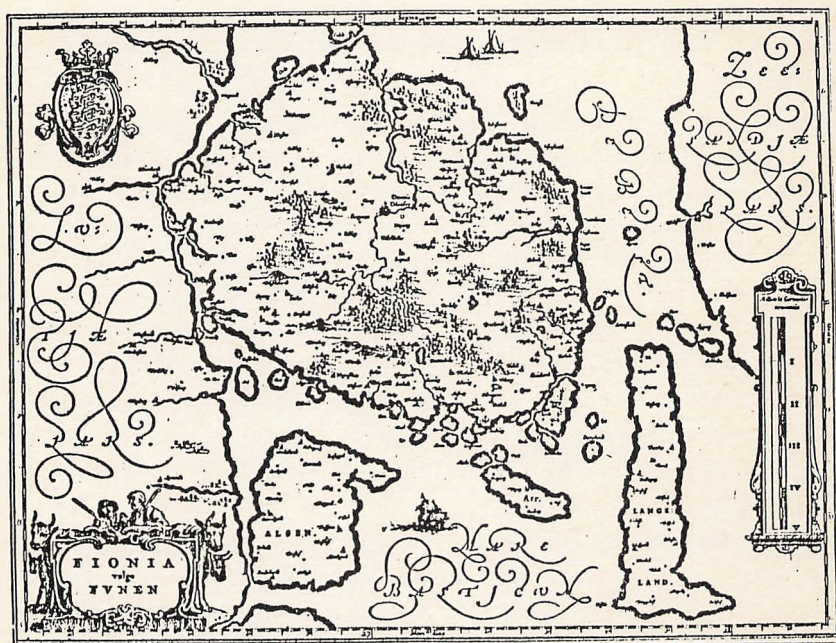
Den tænksomme læser vil sige, at forudsætningen for et svar er, at man ikke kun har været en hurtigt ilende skygge uden egentlig eksistens. Skygger træder ikke ret hårdt. Og den tænksomme læser har sat fingeren netop på det ømme punkt.

Gensyn med Fyn. I det foreliggende tilfælde er der en indre modsigelse i ordene, endda en dobbelt. For det første er Fyn så udstrakt, at man kun ved at nærme sig det ovenfra kan se hele øen under ét. For det andet ligger tågen så tæt denne tidlige forårsdag, at enhver landkending her fra den gamle bro er umulig. Selvfølgelig kører man over den rigtige Lillebæltsbro. En virkelig bro er ikke blot en forbindelse fra kyst til kyst, en virkelig bro, om det så kun er planken over en smule bæk, er også påmindelsen om, at man nu bevæger sig over til noget andet, noget forskelligt, eventyret i bredeste forstand. Og alle andre kvaliteter ufortalt mangler den nye bro helt dette incitament, markerer ikke, at man bevæger sig fra én verden til en anden, er i grunden ikke andet end en bid motorvej, som man glat og ubesværet glider over.

Det gør man bestemt ikke her, på den "rigtige". Bro, stønner vejbanens sammenføjninger, bro, bro, bro. Og er man fører af et køretøj af ikke helt tidsvarende konstruktion - hvad man i den konkrete situation afgjort er - får man i tilgift det søde lille gys: sæt den går i stå midtvejs.

Men heller ikke denne gang bliver der anledning til en notits i Stiften, og ret lidenskabsløst fastslår man for sig selv, at Middelfart stadig har en anstændig fartbegrænsning. Manden bagved, hvis kofanger i flere minutter har sagt slemme ting til ens baglygter, har en anden mening og overhaler befriet. Middelfart, vist så!

Trafikken er iøvrigt knap så tæt som tidligere, synes man, og frakørselen til Assens har også skiftet karakter, men i forbifarten er det ikke muligt at registrere andre væsentlige ændringer, skønt - et par kilometer sydpå opdager man pludselig en forandring, ikke fra dengang til nu, men fra lidt før til nu: tågen er lettet, det grå slør, der så beklemmende indsnævrede synsfeltet er trukket bort. Verden er igen blevet virkelig. Det ville være ret så poetisk at sige: Atter er der sol over det fynske land. Det passer bare ikke. Men et godt og stærkt lys har fået magten, luften er vasket ren. Kun ude mod vest, mod vandet, bølger det uigennemsigtige tæppe stadig. Kloge folk, hvormed ikke just menes meteorologerne, kloge folk hævder, at vejret altid skifter ved Lillebæltsbroen. Kloge folk bør man af og til lytte til, af og til har de ret. Lillebælt skiller. Af en eller grund sender man en medfølelende tanke til Christian II, som 22 gange sejlede frem og tilbage over det. Han har haft rig lejlighed til at finde ud af, om det passer, aner man. Men han havde nok andet at spekulere på end vejret, i hvert fald den slags vejr.



Imidlertid er Christian II ikke hovedsagen i øjeblikket. Blicher derimod. Det er der en fornuftig forklaring på, det drejer sig nemlig ikke om et nostalgisk pilgrimstogt til fortiden, hverken landets eller ens egen. Ikke sådan da. Det gælder anderledes alvorlige sager. Gensynet med Fyn er hid-

ført af en invitation til i anledning af det forgangne Blicher-år (alle de år, det dog er blevet moderne at etablere, kan der mon blive ved at være plads til dem?) at forestå en Blicher-aften med kommentarer, sang, og hvad man nu ellers kan hitte på. Mødet skal afholdes om ikke netop på selve det sted, hvor man i næsten en hel generationstid havde sit virke, så dog i nærheden, i samme område, på samme egn.

Efter Tybrindskovene - hvorvidt bakken, man kører opad og siden faktisk også nedad, virkelig er delt i to, som navnet antyder, kan bilistøjne ikke fastslå - men altså, efter skovene må kursen da sættes mod sydøst, på krydstogt ad de fynske biveje. Det er ikke lettere, ikke hurtigere, men sjovere end at følge de store veje, som ikke er beregnede for trafiksneglene med deres nysgerrige følehorn. Der er andre eventyr end instrumentbrættets.

De fynske biveje. Man får et særligt forhold til dem, når man 27 år igennem benytter dem i embeds medfør som forbindelselinier til de forsamlingshuse, kroer, konfirmandstuer, skoler og andre lokaliteter, hvor man skal holde tale, og hvor folk formodes at stimle sammen for at høre på. Angivne foredragsholder var om ikke just ombejlet - at sammenligne med vore dages cirkulerende ordmagikere ville være ondsindet - så dog anvendelig. Og nu kører man her så igen, i samme ærinde, gennem et landskab, der ligner sig selv, hvad der er et tåbeligt udsagn, for hvad skulle det ellers ligne?



Måske er heller ikke så meget landskabet, man nikker genkendende til, som de erindringer, det vækker, de slørede omrids af episoder, mennesker, stemninger.

Det fortryllende ved bivejene er deres uberegnelighed. En hovedvej går altid herfra og dertil, men hvornår gør en bivej det. Så tilforladelige de

virker, de er dog altid rede til at drive gæk med én, i ekstreme tilfælde at blive aldeles borte. En vinteraften med snetykning, f.eks., pludselig holder man på en pløjemark og ikke foran forsamlingshuset, hvor arrangøren tripper under den tændte lygte og koger om kap med den store tromleovn derinde - sådanne fandtes, derfor garanteres - men selvfølgelig når man frem til sidst. De 13 tilhørere er jo nået frem.

Og her på denne bivej, i nutiden, er man så i et sving ved at nedlægge en ældre knallertkører, der ubekymret, kommer rullende midt på vejen, øjensynligt i bevidstheden om, at der er plads på begge sider. Det er der ikke, men nærmere konfrontation undgås. I det, der altså trods alt bliver en forbifart, løfter han fortroligt hånden til hilsen, en naturlig reaktion måske, eller kender man ham, kender han én? Det er usandsynligt, men selv det usandsynligste indeholder jo stadig en mulighed. Tankerne går videre, man leger med ideen. Det var nok formanden for den stedlige foredragsforening, ham, som efter talen takkede for det tankevækkende foredrag. Eller snarere kassereren, der bagefter trak én i ærmet og forespurgte, om ikke 50 kr. ville være passende, tryllekunstneren i sidste måned fik jo loo? Eller manden på anden række, som efter sin lange arbejdsdag uvægerligt faldt i søvn, diskret.

Og endelig kan det da også have været ham, der trofast mødte op for "at få noget med hjem". En banal vending, det er let at trække på skulderen ad, men der er ingen grund til ringeagt. Den bevæggrund er drivkraften i enhver folkelig bevægelse, så hvorfor spotte. Kun åndshovmod kan vrænge således. Få noget med sig hjem - hvad ellers? Og for den oprigtige formidler vil det netop være det stadige pinagtige spørgsmål, om han imødekommer den trang eller giver stene for brød. Når han ikke længere plages af tvivl, er han ude i den ledeste professionalisme.

Og for omsider at nå til Blicher: han kendte den anfægtelse så godt som nogen. "Jeg skulle sjunge lidt mere måske, måske vel også lidt bedre". Det står man så om aftenen og synger med på og får dog tid til at undres noget over sig selv. Endnu i formiddags stod man i sit udhus og savede brænde og var forhenværende og havde forlængst lagt ordets byrde fra sig. Denne verden af ord, så fjern, så fjern. Årenes tusindvis af sætninger, fare hen, fare hen. Tiden sletter alle spor. Og nu står man alligevel i situationen, oplevet så mange gange før. Man ser på ansigterne, kender mange. Der er tidligere elever dernede og folk fra skolekredsen, hvoraf nogle var med til ens første møde på højskolen i 1950, til det sidste i 1977 og altid derimellem. De er vel ikke blot kommet for at konstatere: han har ikke forandret sig meget/han er faldet slemt af på den?

Bagefter spørger de, om man savner sin skole og alt det andet. Hvad skal man svare. De ved jo, at man holdt op et betragteligt antal år før tiden, fordi man på det sidste mere og mere fungerede som en slags depotbestyrer eller som leder af et behandlingshjem. Det kan man ikke savne, ej heller den trussel, enhver formidler efterhånden stilles over for, erfaringens, rutinens, udvendighedens. Gustav Vied udtrykte engang sin dybe lede ved en vis folketaler med et: "han er ikke noget menneske, han er højskoleforstander." Lidt af en grovsortering, synes man nok, men måske ikke uden perspektiv.

Naturligvis er der noget, man savner. I dette øjeblik ville det være falskneri til benægte det. Men man har jo valgt, hvad andet kan man sige ansigt til ansigt med mennesker, med hvem man har været fælles om noget

"ganske uden for Theevand" - og det fornemmer man, også er det her og nu. Tiden har dog ikke slettet alle spor. Hvilket hverken kan eller bør bevises. Og i hvert fald kører man hjem til sin brændestabel med en god munterhed i sindet. Det var ikke at foragte, det gensyn med Fyn.



1958 ~ 1983



**Af A. B. C. I Zugt skal lære,
Om I med mig vil Krandsen bære.**

Intet formes af den,
der lukker sig inde,
ensom, skuffet og apatisk.
Intet ændres af den,
der handler i blinde,
bitter, hidsig, fanatisk.
Alt kan forandres af den,
der ved, at intet er statisk.

(Carl Scharnberg)

Jeg er født i 1931, som den sidste i en flok på 9 børn. Mine forældre havde en gård i Fjoldse sogn i Sydslesvig - ca. 30 km syd for grænsen. Vi talte sønderjysk indbyrdes, men skiftede uden besvær over til plattysk, højtysk eller "højdansk" alt efter hvem vi var sammen med.

De første 4 skoleår gik jeg i den tyske landsbyskole, men fra 1942 rejste jeg hver dag til Duborgskolen i Flensborg. Herfra tog jeg præliminæksamen i 1945.

I 1958 kom Erling og jeg til Glamsbjerg Fri- og Efterskole fra et drengehjem, hvor vi begge havde været lærere i nogle år.

I de første år her på skolen lå mit arbejde spredt over både friskolen, realafdelingen og efterskolen. Senere koncentrerede jeg mig mere om friskolen, og har således mest været med i den vældige udvikling, der har været i netop denne afdeling.

En af de for mig positive nydannelser i de år, jeg har været her, er indførelsen af klasselærerfunktionen, som giver mulighed for et meget tætte-

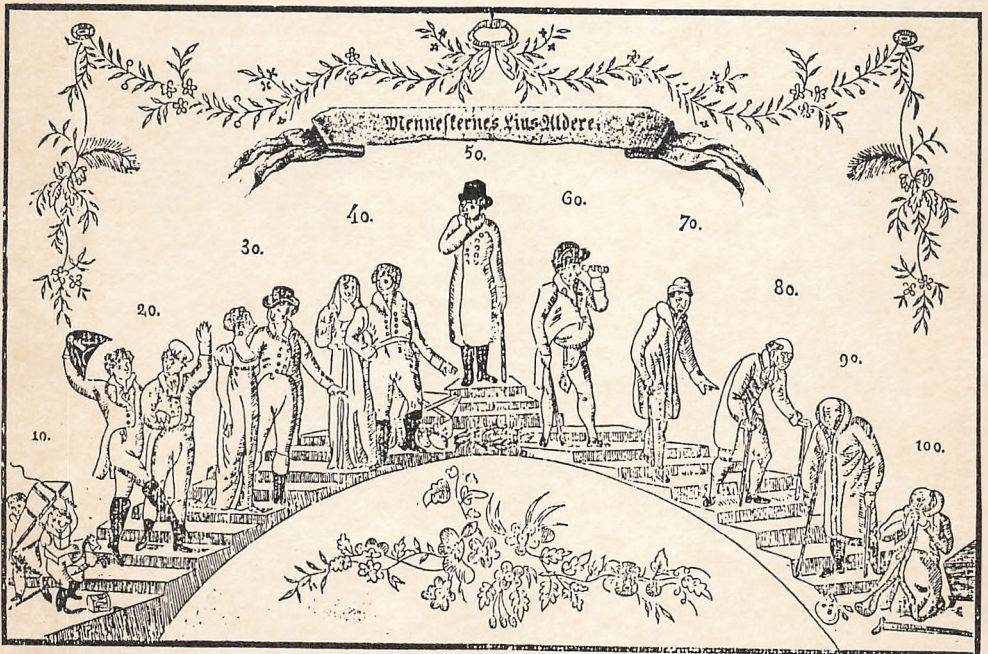
re samarbejde mellem elev, lærer og forældre - også på det medmenneskelige område. Dette giver en væsentlig forskel i det at være lærer. Når man har siddet tæt sammen i læsekrogen og betroet hinanden glæder, sorger, oplevelser, angst og konflikter, kan det efterhånden hjælpe os til større tolerance for egne og andres forskelligheder på alle områder. Det gør det ikke lettere at være lærer, - men rigere.

Børnene optræder anderledes i dag end tidligere. Mere frimodige og åbne. Hvis man lytter til dem (med begge ører, og så læser lidt mellem linierne) kan man lære meget af dem. Det er just ikke blevet lettere af det, men hvem siger også, at det er sagen. Sjovere er det i alt fald.

Ved klasseforældremøder er der mulighed for kontakt forældre imellem og mellem lærer og forældre. Det gør heller ikke tingene nemmere, - men varmere.

Alt taget i betragtning er det ikke let, men dog godt at være lærer. Så jeg har besluttet at fortsætte mindst 14 dage endnu.

Meta Lorenzen Kristensen.





10. klasses Londontur

10. klasse var i London fra lørdag den 14. maj til fredag den 20. maj. Efter flere måneders opsparing og trods frygt for at turen ville blive aflyst, tog vi lørdag eftermiddag afsted fra Odense Banegaard i godt humør. Der lå en lang rejse foran os, og vi var alle meget spændte. Efter ca. 2 timers togrejse nåede vi til Esbjerg, hvorfra vi skulle sejle til Harwich. Vi indfandt os på færgen, og så kunne sejlturen begynde. Den tog ca. 18 timer, men tiden var heldigvis ikke svær at få til at gå. Ombord var der et diskotek, og det blev flittigt brugt.

Efter sejladsen skulle vi med bus Harwich-London. Endelig ankom vi til hotellet sent søndag eftermiddag. Da vi så det, blev vi temmelig skuffede. Værelserne var en helt anden stil, end vi havde forventet, og sengene var dårlige. Badforholdene var næsten bedre ombord på færgen. Men efter et par dages forløb var alle klager glemt.

Da vi var blevet indkvarteret, skulle vi lære at bruge undergrundsbanerne og lære området i nærheden af hotellet at kende. Vi gik også forbi vores restaurant, og det første indtryk var ikke særlig godt. Bl.a. stod der affald lige uden for vinduerne. Da vi senere kom til restauranten, var den ikke så ulækker, som man kunne forvente, men maden var en kæmpeprøvelse. Den var fremmed, og de fleste levnede da også maden de følgende aftener. (Undtagen Lis B. og Søren H.).

Efter aftensmaden skulle vi med undergrundsbanen til Trafalger Square og Picadilly Cirkus. Da vi kom tilbage til hotellet, gik vi i seng. Næsteday, mandag, startede med en lang travetur gennem Hyde Park og hen til Speakers Corner. Der var desværre ingen talere, men det tog vi med godt humør. Vi spadserede lidt rundt på egen hånd, men vi mødtes igen kort tid efter for at finde et sted, hvor vi kunne komme med en dobbeltdecker på sightseeing-tour gennem London. Vi skulle hen til et andet sted, for at finde en dobbeltdecker. Vi fandt en bus, og det var én uden tag. Det synes vi var spændende. Men vi fandt hurtigt ud af, at det var meget koldt.

Da vi kom tilbage fra sightseeing-turen, var det blevet spisetid, og vi fik ca. 1 time til at spise. Derefter mødtes vi, for at gå på Britisk Museum og bagefter rundt i byens indkøbsgader, indtil vi skulle spise aftensmad.



Efter spisningen skulle vi i teatret. Vi skulle se "The Mouse Trap". Vi blev meget overraskede, da vi fandt ud af, at vi skulle sidde over tilskuerpladserne i ca. 10 meters højde!

Tirsdag morgen samledes vi som sædvanlig til morgenmad og formiddagens program blev fastlagt. Vi skulle forbi " Downing Street 10", Horse Guards, The Mall og Buckingham Palace. Men i løbet af formiddagen blev planen ændret:

Vi fik set Downing Street 10 og Buckingham Palace. Derefter skulle vi se generalprøven på en medaljeoverrækkelse, som skulle foregå torsdag d. 19 maj.

Det var interessant i begyndelsen, for der blev fremvist ca. 200 sorte heste med ryttere og ca. 50-60 mini-tanks; men efterhånden som interessen faldt, fik vi lov til at gå med aftale om nyt mødested.

Efter middag skulle vi se Madame Tussauds vokskabinet. Det var spændende, men alligevel skuffende, for det minder meget om vokskabinettet i København. Da vi nåede udgangen af vokskabinettet, fik vi igen fri. Der var bl.a. nogle i St. Pauls Cathedral, og det var en mægtig oplevelse.

Da vi havde spist aftensmad, skulle vi have været ud i Londons City, men det var der ikke stemning for, så vi tog ud og så Wembley Stadion istedet. Men ak! Der var lukket, og så skulle vi hele vejen tilbage med undergrundsbanen. Det tog lang tid, og vi var endda kørt længere, end vi måtte på vores billetter....

Om onsdagen skulle vi op i god tid, så vi kunne nå at være på Tower of London (kronjuvelerne) kl. 9,30. Det nåede vi også, og der tilbragte vi et par timer. På Tower of London ser man ikke kun kronjuvelerne, men de er bestemt med til at trække mange turister til. Da vi forlod Tower of London, havde vi aftalt, at vi skulle have fri hele eftermiddagen og igen mødes om aftenen, for da skulle vi på sejltur på Themsen.

Efter det sidste aftensmåltid i London, skulle vi en gåtur gennem Londons forlystelseskvarter, Soho. Det var lidt unyggeligt, men det var alligevel morsomt at være der.

Da vi kom hjem fra gåturen, kunne vi gå i seng eller se video. Næste dag skulle vi jo hjem, og vi vidste, at det ville være en anstrengende rejse, fordi vi alle var trætte.

Vi stod op, og efter morgenmaden var der forskellige muligheder. Vi kunne enten gå på museum, (Teknisk Museum, Naturhistorisk Museum) eller se video. Vores hotelvært havde sørget for, at vi kunne se film, og det var vi glade for.

Kl. ca. 11,30. torsdag blev vi afhentet af bussen. Så skulle vi hele vejen hjem igen. Turen følte lidt længere, fordi vi alle gerne ville hjem, men endelig nåede vi Odense Banegård fredag eftermiddag. Og der var megen gensynsglæde. Så tog alle hjem og fik (forhåbentlig) sovet ud og blev klar til at gå i skole den følgende tirsdag.

London er jo en stor by, og vi fik mange gode og dårlige indtryk. Turen gik fint, og vi vil hermed takke Lis Brandt og Søren Henriksen for deres deltagelse. Vi håber, I har nydt turen med jeres "Englebørn".....

Marianne 10. kl.



fest for gamle elever

Lørdag den 8. oktober havde skolen sammenkomst og fest for "gamle" elever, og iøvrigt deltog også mange nuværende elever fra efterskolen. En stor del af festdeltagerne ankom allerede ved 15-tiden og kunne, efter at den mest stormende gensynsglæde havde lagt sig, sætte sig til et veldækket kaffebord - med den traditionelle og uundværlige lagkage, hvorpå man følte sig tilstrækkelig vederkvæget til at gennemføre Elevforeningens generalforsamling, der forløb på rette, forskriftsmæssige vis.

Kl. 16 spillede Morten Winther og hans muntre musikanter op til folkedans i gymnastiksalen, hvor man svingede sig en times tid. I løbet af eftermiddagen indfandt sig stadig flere festdeltagere, deriblandt en enkelt 25-års jubilar. Der burde have været flere. Hvad med at organisere sig allerede nu, 1984-jubilare? Men folk var der ikke mangel på; spisestuens rammer var ved at sprænges, da 225 personer bænkedes for at nyde resultatet af køkkenets anstrengelser: bøf stroganoff og hjemmelavet frugtsalat. Lækert! Taler blev holdt, sange blev sunget og utallige "ka' du huske" - episoder genopfrisket.

Kl. 20 tog alle plads i pejsestuen for at se lærercabaret'en gå over scenen, og i år var spindesiden minsandten også repræsenteret - forhåbentlig ikke for sidste gang.

Som det sig hør og bør, sluttede aftenen af med dans til musik ledet af Tuka Lyngø (tidligere elev). Kl. 24 gik man hver til sit, enige om, at det havde været en vellykket dag med gensidige forsikringer om et festligt gensyn til næste års

Else C.



en emneuge



Engang i januar var vi fem elever, som pludselig skulle møde på kontoret. Som den mest enkle årsag til det, troede vi, at vi havde lavet et eller andet. Der var bare ét problem, vi vidste ikke, hvad det var, som vi havde lavet. Til vores store overraskelse var det Morten, Esben og Else B. som ønskede at tale med os. Disse beroligede os med, at det var den forestående emneuge, mødet drejede sig om.

Vi fik at vide, at de havde en ide om, at emneugen skulle handle om musik/bevægelse. Hvordan dette så skulle laves, var op til os.

Vi snakkede lidt frem og tilbage, og blev til sidst enige om, at det skulle bygges op om musikkens historie. Hvor der fra gymnasternes side skulle danses og bevæges til, så det klart kunne ses, hvilken tid vi befandt os i.

De næste planlægningsmøder blev holdt i "rotiden", hvor vi efter en uges tid kunne aflevere en nedskrevet drejebog, som vi videregav til de tre lærere. Der skulle endnu et møde til, før det hele var fastlagt og afudset. Drejebogen gik kort ud på, at "musikken" selv skulle lave og spille musikstykkerne, medens "gymnastikken" skulle lave øvelser, dans og spring til.

Emneugen startede med, at vi efter ønske kunne vælge enten musikgruppen eller gymnastikgruppen. Derefter gik grupperne hver til sit for at øve sig på første del. Gymnastikken skulle lave en stammedans og enkelte spring, og musikken skulle lave en klar stammerytme. Dette lykkedes hurtigt, og samme dag var begge hold klar til en lille prøve. Prøven viste, hvor der skulle rettes lidt, og da det var ordnet, prøvede vi igen. Nogenlunde efter den arbejdsdag foregik resten af emneugen. Der var kun afbrydelser ved spisetid, og når små hvilepauser var nødvendige. For det var hårdt, en hel dag bare at lave gymnastik, musklerne var nok lidt ømme. For musikkens vedkommende var det ørerne, som trængte til en lille pause.

Da vi nåede fredag havde vi været det hele igennem, men der var mange ting, som skulle rettes, for at det kunne blive rigtigt godt.

Under hele emneugen havde det ligget i baghovedet, at dette her måske kunne bruges til Ringe-stævnet. Da forslaget kom op, blev det vedtaget af et stort flertal.



Nu skulle der mange aftener til, hvor der blev arbejdet hårdt og længe, før vi kunne sige, at nu var det hele klar til afprøvning. Afprøvningen foregik til en forældredag, og det viste sig heldigvis, at vi havde lavet det hele så godt, at vi roligt kunne bruge det til Ringe-stævnet. Om vi så var rolige til Ringe-stævnet, var der nok ikke mange, som ville have påstået. Drengene var lidt beklemt ved kostumet, som bestod af en hel sort dragt, som var ens for piger og drenge.

Dagen hvor det hele skulle foregå, var en torsdag i marts. Helt bestemt den 17. Nerverne stod på højkant, men jeg tør godt skrive uden grund, for det hele blev en kæmpe-succes. Alt gik som det skulle, musikken fejlede kun der, hvor det ikke kunne høres, og gymnasternes øvelser lykkedes fint. Så efter den aften var der ingen, som klagede over alle de mange timer og aftener, som var gået forud. Alle var enige om, at det havde været en dejlig emneuge, hvor vi havde lært hinanden at kende fra endnu en side.

Jette Albinus Jørgensen.

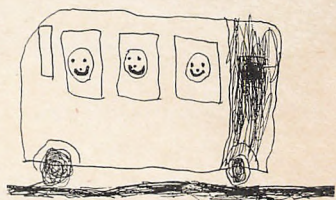


KRISTHUSLIV

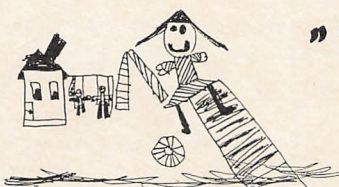
1. klasse blev spurgt om, hvad der er godt og skidt ved skolen:

"de små fodboldmål er gode"

"det er godt at ha' klassens time"



JAKOB



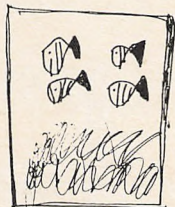
"legepladsen er god"

"det beds er den lange slange"



"det er godt at være i skole, for så er man fri for at være der hjemme"

"matematik er lidt kedeligt"



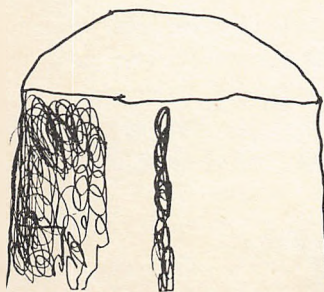
"srikvarterene er for korte"



"lærerne er for skrappe"



Forårsaften med „Rødhætte“



festen torsdag d.13.10.

Inden en ferie, er det en tradition på Glamsbjerg efterskole, at man holder fest for alle lærere og elever, og den blev heller ikke brudt torsdag d. 13. oktober. Det var en god aften, hvor vi alle hyggede os sammen.

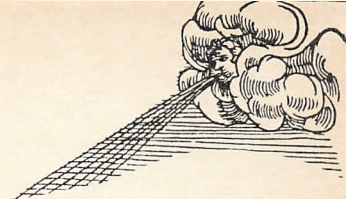
Vi havde fået at vide 14 dage forinden, at hvert hus skulle forberede noget til festaftenen, og torsdag aften kom alle resultaterne frem. Vi startede med at spise en skøn middag,



som var velfortjent, da vi havde haft stor rengøring om eftermiddagen. Bagefter viste alle eleverne hvad de havde arbejdet med, og jeg synes, at alle havde gjort det godt. Så blev der spillet op til dans, og vi fik rørt bentøjet lidt. Musikken var vældig god, og vi dansede lige til lærerne sagde, vi skulle stoppe. Vi kunne så gå i seng og tænke på, at vi bare skulle ud at løbe 10 km. næste morgen, før vi havde efterårsferie!

Jette Washuus.

vores skole og det grundtvigske



1983 har stået i Grundtvigs tegn. 200-årsdagen er blevet fejret overalt i det danske rige. Den gamles liv og virke er blevet endevendt og anskuet fra alle mulige og umulige sider - så billedet af den store digter og tænkerer i skrivende stund noget flimrende. Fra tid til anden kunne man godt få den tanke, at formålet med postyret måske skulle være én gang for alle at få den besværlige gamling manet i jorden for alvor. Men når den megen ståhej igen er ovre, når fjernsyn, radio og aviser forlader Grundtvig i deres evige jag efter døgnets fluer, skal det nok vise sig, at Grundtvigs virke vil være til "folkegavn, til grøde" både i disse og kommende dage og år.

Ved skolens efterårsmøde fik jeg i opdrag at gøre rede for det grundtvigske indhold i Glamsbjerg Fri- og Efterskole, og lejligheden var mig kærkommen, ikke mindst muligheden for at få kastet lidt lys ind over indholdet af den skole, jeg nu har haft mit virke ved i otte år, og det har været gode år, og det skyldes nok mest, at jeg mere og mere føler mig i samklang med skolens grundtvigske udgangspunkt.

I skolens første bestyrelsesprotokol står der om skolens start følgende lakoniske bemærkning: ... til sidst enedes man om at lave en grundtvigsk friskole! - Der skulle altså laves en friskole, men grundlaget var der ikke uden videre enighed om. Flere muligheder har været drøftet, inden man enes om, at det skal være en grundtvigsk friskole. De fleste grundtvigske friskoler er vokset ud af en kirkelig bevægelse, et religiøst røre på egnen, og dermed også en religiøs prægning af det daglige skoleliv. Sådant var det ikke i Glamsbjerg. Vores skole er ikke vokset ud af en kirkelig bevægelse, og der er heller ikke i skolens lange historie vokset en valgmenighed eller fri-menighed op i tilknytning til skolen. Skolen starter altså i 1898 lidt fritsvævende som en grundtvigsk skole. Lærere og ledere ansættes, og skolen starter sit virke. Det blev så lærerne og bestyrelsen, der sammen kom til at bestemme, hvordan det grundtvigske skulle forstås, og disse bestemmelser har så skiftet i tidens løb med en svagere eller stærkere grundtvigsk prægning. I forbindelse med vedtægtsændringerne i slutningen af 70'erne fik vi det gode råd af én, der kendte skolen godt indefra, at fjerne betegnelsen grundtvig/koldsk, fordi skolen - efter rådgiverens mening - formentlig aldrig havde været og heller aldrig ville blive en grundtvigsk skole, når baglandet derfor ikke eksisterede. Sagen blev grundig drøftet på skolen, men der var hurtig enighed om, at hvis skolen ikke var, så ville vi arbejde for, at den blev en grundtvig/koldsk fri- og efterskole. Betegnelsen blev fastholdt, og vi har så bestræbt os på i de senere år at leve op til formålsformuleringen.

Det skal dog understreges, at det religiøse præg fortsat er meget begrænset, men ellers mener jeg nok, at vi i dag med fuld ret kan kalde os en grundtvig/koldsk skole.

Hvad vil det så sige, at skolen er grundtvigsk? Spørgsmålet er ikke let at besvare. Det er en gammelkendt sandhed, at det er lettere at redegøre for, hvad det ikke er. Men det er også at springe over, hvor gærdet er lavest. Så lad mig forsøge at besvare det besværlige, måske umulige spørgsmål.

I al menneskelig virke og samvær er det nok det enkle, der er det vigtigste. Det er alle de små ting, der giver klangbunden for dagen og vejen og dermed for livet. Den daglige tale, den daglige brug af ordene, afslører nok mere, end hvad man i feststemte taler ved højtidelige lejligheder kan bruge af dyre ord og flotte begreber. Skolen skulle gerne være at ligne med et varmt og kærligt hjem. Omgangstonen skal være fri. Man skal ikke

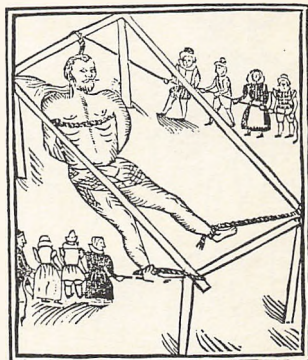


banke på, før man går ind. Såre banalt, men vigtigt. Vi har heller ikke elever hos os, men børn og unge mennesker, der i kortere eller længere tid er i vores varetægt, lever deres liv hos os og sammen med os.

"Al sand oplysning er mild og blid
så den vort hjerte må vel behage."

I disse linjer er skolens midler og mål beskrevet. Dog i det daglige også fulgt op af venlig bestemthed, og når det skønnes nødvendigt også af en kraftig påtale. For ikke alt er fuldgældigt, ikke alt er tilladt. Men skolen skal være mild og blid, så langt det kan bære. Og det kan bære meget langt.

Vigtige grundtvigske skolebegreber er: At oplive og at oplyse. At oplive vil sige at skabe glæde og lyst i os allesammen. Børnene skal have oplevelser for at blive oplivede. Oplevelser skabt gennem fortællinger, men også førstehåndsoplevelser i mødet mennesker imellem. I den grundtvigske skole skal vi ikke have pædagogisk isenkram ind i mødet mellem den voksne og børnene, og da slet ikke i de vigtigste fag. Men skal den voksne oplive og oplyse, så skal der heller ikke lægges snærende bånd på læreren. Hun må have sin fulde frihed til at gøre det fornødne i det daglige virke. Mødet mellem den voksne og barnet er og skal være tillidsfuldt og ansvarsfuldt, og det skal ingen udefra komme og blande sig i.



Og hvad skal der så oplyses om:

"Oplysning være skal vor lyst
er det så kun om sivet,
men først og sidst med folkerøst
oplysningen om livet."

Så er det sagt. Det er livsoplysning, det drejer sig om. Oplysning om hvor rigt og smukt, men også om hvor grumt og smertefyldt livet kan være. Og det fører os direkte over til skolens væsentligste indhold: Historien og digtningen. Sagnene, historien, forstået som det danske folks historie, og andre folkeslags historie. Fortællinger om menneskelivet i fortid og nutid, i lyst og nød. Og det hele kædet sammen af sangene, både de grundtvigske og alle de andre danske sange. Menneskelivet i naturtro gengivelse, men også menneskelivet, som vi møder det i eventyr, fabler, myter og i digternes prosa og poesi. Og det hele undergivet den poetisk/historiske frihed. Der skal fortælles af hjertens lyst, af karsken bælg.

På vores skole, der som beskrevet ikke har et religiøst udgangspunkt, gør vi ikke meget ud af kristendomskundskab. Men skolen har alle dage haft og vil fortsat have morgensang for hele skolen. I friskolen har børnene en ugentlig time i kristendomskundskab fra 1. til 9. klasse. I efterskolen findes faget ikke i læseplanen. Vi mener, at religiøs og partipolitisk oplysning er hjemmenes sag, er noget som far og mor skal tage sig af og sørge

for, som de nu finder det bedst. Vi er altså ikke i gængs forstand en kristen skole, det kan missionsfolkene tage sig af. Men vi er en dansk skole og dermed også meget opmærksom på den kulturarv, som ligger i det danske folk efter tusind års kristendom.

Men først og fremmest er vi en dansk skole med modersmålet som det samlende, et modersmål, det danske sprog, der skal dyrkes og styrkes både i tale og skrift. For uden et levende sprog, uden et dansk, der hele tiden bruges og fornyes, vil det danske folk sygne hen, visne og dø. Og vort sprog er i disse år truet af stærke kræfter, kræfter der gennem fjernsynet allerede øver sit truende virke inden for hjemmets fire vægge. Vi danskere tilhører et lille sprogområde, der trues af teknologien, af EF og af andenhåndslivet i udenlandske fjersynsserier. Og truslen forstærkes fra dag til dag. Kampen for at bevare og styrke det danske sprog kan blive en kamp på liv og død for os.



De grundtvigske frie skoler er alle oprettet i protest mod den offentlige skole, der efter Grundtvigs mening var præget af åndløshed og vidløshed. Skoler, der gennem terperi, udenadslære, overhøringer, lektielæsning, idelig karaktergivning og eksamener, dræbte al liv og lærelyst hos børnene. De grundtvigske skoler fik derfor det levende ord som det væsentligste indhold med fortællingen som metode, uden terperi, uden lektielæsning og udenadslære, uden karakterer og uden eksamener. Og i den forstand lever vores børneskole til fulde op til udgangspunktet, men vi har stadigvæk prøver efter 9. og 10. klasse både i friskolen og i efterskolen. Vi vil sagtens kunne drive skole uden disse afsluttende prøver, og jeg mener også, vi har fun-

det en fornuftig måde at leve med prøverne på, så de ikke anretter synderlig skade i det daglige skoleliv. Inden for de frie skoler er der en livlig drøftelse i gang for at fjerne prøverne fra vore skoler, sådan at man i første omgang vil søge sig frigjort fra prøverne efter 9. klasse, som ingen kan se værdien af. Men så længe det er et krav, at vore unge mennesker skal kunne fremvise resultater fra afsluttende prøver for at komme videre i uddannelsessystemet, så længe vil vi også have prøverne hos os, så vore unge mennesker ikke stilles ringere end elever fra andre skoleformer. Og vi holder selvfølgelig ikke terminsprøver, og vi giver heller aldrig karakterer for det daglige arbejde i skolens 9. og 10. klasser.



Skolens vigtigste fag er som før sagt: Historien og det danske sprog. Men i den grundtvigske skole er hånd og ånd ligeværdige begreber. Det er ikke en skole for specialister, men en skole for det hele menneske, en almen skole. De praktiske og musiske fag herunder idrætsfagene skal have en stærk placering. Børnene skal bruge hele sig selv, i leg og arbejde med skabende kraft. I skolen skal børnene møde alt det, de ikke har så let ved at møde andre steder. Skolen skal give børnene så mange førstehåndsoplevelser som muligt. Liv, lyst og glæde skal præge skoledagen.

"og han har aldrig levet,
som klog på det er blevet
han først- ej havde kær."

Vi mennesker er meget forskellige, og denne forskellighed skal vi ikke kimse af. Det danske folks samlede styrke skal ikke skabes på trods af vores

forskellighed, men skabes tværtimod i kraft af vores forskellighed, og det er vigtigt at holde sig det for øje. Den enkelte er udgangspunktet, men kan aldrig blive målet. Der skal være plads til os alle, så forskellige som vi er, men vi skal virke i fællesskab og i samklang. Det folkelige fællesskab er målet, og derfor er det vigtigt for skolen at sætte det danske sprog og det danske folks historie i centrum.

I den grundtvigske verden er driftighed, foretagsomhed, vindskibelighed agtværdige, ja livsnødvendige egenskaber for et lille folk i en omskiftelig verden.

"Gøre gavn mens dagen går
prøve vore kræfter
visse på at gode kår
retter sig derefter."

Det danske folks muligheder ligger i dets virkelyst, dets foretagsomhed, i dets udfarende kraft. Danskerne har alle dage levet af landbrug, handel og søfart, og skolen skal derfor også beskæftige sig med de vindskibelige fag som regning/matematik, fysik/kemi, biologi, geografi og sprogfagene. Ikke som skolens vigtigste fag, men som de nødvendige fag, der kan skabe grundlaget for fortsat fremgang for folket.

"Får vi ægte danske love,
danske skoler splinterny
danske tanker, danske plove,
rinder op vort gamle ry:
"Dansken, lykkelig begavet
bor med fred og fryd på havet",
da er folkets dåd og digt,
da er alting folkeligt."

Men det vigtigste er og bliver, at skolen er en dansk skole i evig vekselvirkning med det danske folk, en fortællende skole, en skole, hvor der er liv og glade dage.

"Ja, tal nu sandt om småt og stort
og jævnt om alt det høje
thi godt er alt, hvad Gud har gjort
og klart er barnets øje."

Alle de anførte citater er hentet fra Grundtvigs sange i afsnittet om Skolen i Højskolesangbogen.

Søren Henriksen





skolens Bestyrelse

Advokat Erik Hartvig Jørgensen
Strandgade 76, 5683 Hårby (formand)

Tømrermester Verner Juhl
Oldgyde 12, 5620 Glamsbjerg (næstformand)

Adjunkt Finn Schytz Juul
Holtevej 45, 5620 Glamsbjerg (sekretær)

Lærer Kirsten Jakobsen
Skovstrupvej 59, 5690 Tommerup

Adjunkt Erling Spelling Østergaard
Glenshøjparken 77, 5620 Glamsbjerg

tilsynsførende

Fabrikant Carl Egon Juul Kristensen
Krengerupvej 82, 5620 Glamsbjerg

Lærer Marianne Møller
Rosenvænget 21, 5620 Glamsbjerg

Postbud Preben Knudsen
Dærupvej 53, 5620 Glamsbjerg

alle gode gange tre

- Det er vist tredje gang, jeg skal præsenteres for læserne af årskriftet, udbrod Lone Kemp, da jeg konfronterede hende med redaktionens dom. I betragtning af, at Lone blev tilknyttet skolen så tidligt som i 1979 som timelærer, kan det være, hun har ret i den påstand. Men først nu er hun fuld-tidsbeskæftiget hos os, hvorfor vi mener, at hendes person bør sættes under lup.

Lone er 28 år og hendes første tilknytning til byen var et job som livred-der i friluftsbadet sommeren 1977. Onde tunger påstår, at hendes største bedrift den sommer var, at hun reddede en af skolens mandlige lærere, men der forlyder ikke noget om, at han var ved at drukne...

En kendsgerning er det imidlertid, at Lone - hvilket bevarelsen af føde-navnet Kemp skjuler - i slutningen af 1982 giftede sig med Ture Larsen, som formodes at være en god bekendt af de fleste læsere. Fra den oprindelige bopæl i Søndermarken rykkede Ture på Skolevej, hvor han gjorde de indle-dende studier i havebrug som nabo til Arne Kristiansen. Men da Lone fik samme adresse - som Ture altså! - ønskede parret mere jord under neglene, hvilket førte dem til landlig idyl mellem Brahesholmskolen og Ørsted.

Parret fandt dog i sommer ud af, at Old Gyde er mere centralt for alt, hvad der ligger i nærheden, og sidste nyt fra parcelhusidyllen er, at de vil bygge til det hus, de købte, så der kan blive bedre plads til datte-ren Nina, som snart er et år.



Lone har engelsk, samtidsorientering og idræt på linje, og det giver hende i år et skema med dobbelt så mange timer i friskolen som i efterskolen. -Men selv om jeg er glad for timerne i friskolen, skal jeg da ærligt indrømme, at jeg håber engang at få lejlighed til at prøve jobbet som huslærer i efterskolen. Men af hensyn til pasningen af Nina har jeg i år ikke aftenvagt, og det savner jeg meget. Det er der, man kommer rigtigt i kontakt med kosteleverne, hvilket er meget vigtigt, hvis der skal opstå et godt forhold lærer og elev.



To unge kolleger med et godt samarbejde omkring idrætsundervisningen i begge skoleformer er enige: -Vi må ha' lidt luft under vingerne.....

Med ansættelsen af Ole Klausen er traditionen blandt de mandlige lærere på skolen blevet holdt i hævd. Man skal være gymnastiklærer, hvis man vil have en chance for at komme inden for murene!

Nu skal det retfærdigvis nævnes, at det ikke direkte var de mandlige gymnastiklæreres fortjeneste, at Ole i sidste skoleår blev tilknyttet som vikar. Det var barselsorlov for Elin Søgaard og Lone Kemp, der var den egentlige årsag, og Ole fik lov at prøve kræfter med begge skoleformer i noget af en all-round rolle.

I år har situationen udviklet sig så heldigt, at Ole nu er oppe på fuldt skema, og så er der ingen vej udenom. Den gamle redaktør må jage den unge kollega, så vi kan sprede rygten om, hvad han nu er for én.

En fortolkning af cpr-nummer m.m. gav oplysning om, at Ole er 28 år, gift med Gitte. Parret bor i nærheden af Hårby og de har allerede påbegyndt le-

verancen til friskolen, idet Maja går i fru Billes navnkundige børnehaveklasse, mens Rune vil vente et par år med den spøg.

Oles vej til lærerjobbet har været indholdsrig. Et job som EDB-operatør blev afløst af et ophold på Gerlev Idrætshøjskole, og efter uddannelse på Haslev Seminarium, som nævnt med idræt som hovedfag, fulgte to år på Vinde-Helsingø Fri- og Efterskole.

Branchen må have fristet, men det samme gjorde den milde fynske luft - og begge dele anses nu for tilfredsstillende, hvorfor Ole naturligvis håber at udbygge bekendtskabet og det gode samarbejde.

Oles skema er overvejende i friskolen med mange idrætstimer, men byggeri og biologi kombineres i efterskolen med tilsynsarbejdet. Denne sammensætning leder uundgåeligt frem til spørgsmålet, om det nu også er sagen at engagere sig i begge skoleformer, hvad vi alle gør eller i hvert fald i nogle år har måttet gøre:

- Det er nægtigt spændende, indrømmer Ole, men samtidig er det da svært at koncentrere sig om begge dele, fordi arbejdet i de to skoleformer er så vidt forskelligt.

- I friskolen er det den faglige indsigt og entusiasme, der er brug for, mens det i efterskolen mere er et spørgsmål om at være med til at få den sociale side tilgodeset.

- Rækken af mandlige kolleger, der er ankommet som idrætslærere, men lidt efter lidt har sneget sig ind på andre områder, er anselig. Som en af disse skal jeg nok undlade at nævne navne, men skræmmer sporene ikke?

- Absolut ikke, bedyrer Ole, jeg er virkelig glad for faget, som jeg i efterskolen kun har tilknytning til i elevernes fritid. Jeg er glad for gymnastiktimerne i friskolen, men enkelttimer er næsten for korte, fordi der går så meget tid til omklædning og bad.

De sidste 6-7 uger før juleferien var Ole i øvrigt en ekstra flittig instruktør i gymnastiksalen, fordi vi på hans initiativ havde lejet en luftpude på 81 m². Oles tidligere arbejdsplads havde sådan en pude, og eleverne har hygget sig med de erfaringer, Ole kunne viderebringe fra det sjællandske.

Hans W.



efterskolens første 10 aar paa krengerupvej

Vi går rundt i dejlige, lyse omgivelser og bruger flere penge, end vi er vant til.

Sådan kunne man sige det kort.

Måske er det nødvendigt at have en skummel fortid i de gamle bygningers brandfarlige krinkelkroge i den indre by for at forstå de lidt eventyrlige forhold i de nye huse. Sommetider står jeg bagest til morgensang og nyder den grønne prærie og de små trekantede haver, for ikke at tale om himmelsynet. Det var jo sådan, at da vi flyttede ud på den tidligere skøjtebane, lå alt hen i mudder og ingen af os kunne rigtig se, hvad dette her dog skulle ende med. Planterne, der nu pynter skolerne, er af forholdsvis ny dato - og bedre endnu vil det blive, når alt når op i højden.

Om morgenen kan vi fra lærerværelset følge årets gang i skovens farver. Man kan da falde i staver og grunde over, om det vidsyn, vi rent fysisk lever med, vil smitte sindet og hjælpe store, gode tanker på vej. Jeg tror det, for disse 10 år har stort set budt på fornuftige forandringer.



Vi var fyldt af open-plan tanker og nylige Summerhilldiskussioner. To af os kom fra det sjoveste skoleeksperiment, jeg har deltaget i, 8. klasse på før-

ste sal på det gamle "Gyfa". Så vi startede i stor stil med alle elever i een klasse i spisesalen i de store fag og med en 5-6 lærere på een gang. Det var nu nok også en nødvendighed, for skolen var ikke færdig. Efterhånden som skolen blev større og den første begejstring for open plan sivede væk, faldt vi tilbage til et mere traditionelt mønster og i dag er kun tilbage den måde, hvorpå vi fordeler eleverne på dansk og samtidsorienteringhold.

Berg havde jo fastsat en grænse for, hvor længe han ville være forstander og i 1975 skiftede vi så til Søren. Jeg kan fortælle dem, som ikke er lærere, at et forstanderskifte altid er noget meget spændende og til dels følelsesladet, som man altid husker. Selvfølgelig kom der nogle ganske almindeligt hyggelige mennesker, der snart inspirerede med et godt humør og gåpåmod.

Året bragte en større personudskiftning, idet også lærere forlod skolen for at søge andre græsgange. I det hele taget er personalet meget forandret fra 1973 til nu - ungdommen er rykket ind.



Nu kom også resten af skolen ud på Krengerupvej - og det var afgjort dejligt igen at være sammen alle. Børnene tog den nye skole i besiddelse med tydelig begejstring, og lærerne frydede sig over, at skismaet var forbi.

Fra de senere år husker jeg sådan en ting, som at forbudet mod at komme på det modsatte køns værelser faldt væk. I kan måske regne ud, hvem der



var forfærdet ved udsigten til den slags skørlevned? Ja ganske rigtig. Men selv jeg vænned mig til det, og i dag ser man tilbage på de tider med et lille smil. Gad vide, hvad man vil smile af om ti år? Pengene er af mystiske grunde blevet større. Det her taget nogle af os et stykke tid at ønske større, hvad angår undervisningsmaterialer - men nu har vi lært det - bare rolig. WC-ruller kunne jo bruges til mange ting og en bog kunne to måske bruge samtidig. På den baggrund kan den øjeblikkelige diskussion om, hvilken fotokopimaskine, vi skal have, være ganske fornøjelig.

I de 10 år har vi lært at se nøje på, hvor lang arbejdstiden er. Skolen skal

ikke bilde sig noget ind. Fagforeningerne lurer i udkanten.

På den anden side har fortællingen fået en renaissance. Vi fyrer med fryd de drabeligste beretninger ind i ørerne på de måbende unger. Søren og Morten tager sig af sagn og mytologi, og Poul, Morten og jeg fortæller historie. Den væsentligste betydning af dette fortællearbejde vil nok først vise sig, når eleverne bliver ældre, men alene som øjeblikkeligt samvær betyder disse timer vel også noget.

Et andet fremstød af pædagogisk art, der står ret tydeligt for mig, er ret nyt: Esben og Morten lavede med halvdelen af eleverne en forestilling om menneskets udvikling. Det var musik og bevægelse, hvor alt var lavet af elever og lærere selv. Det mundede ud i en forestilling til det årlige Ringestævne og en dundrende succes blev det. - Her var vi tæt på de måder, vi brugte i de første par år.

Kun sjældent har problemerne været meget slemme og aldrig været værre, end at vi med fælles hjælp har klaret dem på en måde, der forhåbebtlig først og fremmest gavnede elevflokkene. det har været en god tid, og det er en god tid.-

Hvis vi klynker, må vi være blevet godt forkælede.

nm.

til Jørgen Povlsens minde

Jørgen Povlsen døde den 9. marts 1983. Jørgen Povlsen blev indvalgt i skolens bestyrelse i 1979 og genvalgt i 1981. Han var tidligere elev på skolen og bevarede tilknytningen til skolen gennem sine børn, der har været elever i Efterskolen.

Det er sjældent, der er mulighed for at få forældre, der har børn i efterskolen, til at gå ind i bestyrelsesarbejdet. Vi var derfor glade for ved valget af Jørgen Povlsen at få skolens to dele knyttet nærmere sammen. I løbet af de 3½ år Jørgen Povlsen var medlem af bestyrelsen, kom vi til at sætte stor pris på hans lune og humor, som han bevarede, selv da sygdom tvang ham til at opgive arbejdet i bestyrelsen.

Erik H. Jørgensen

Bent Møller Christensen 1944 ~ 1983

Efter lang tids sygdom døde her i år en af skolens tidligere medarbejdere, Bent Møller Christensen, Thurø.

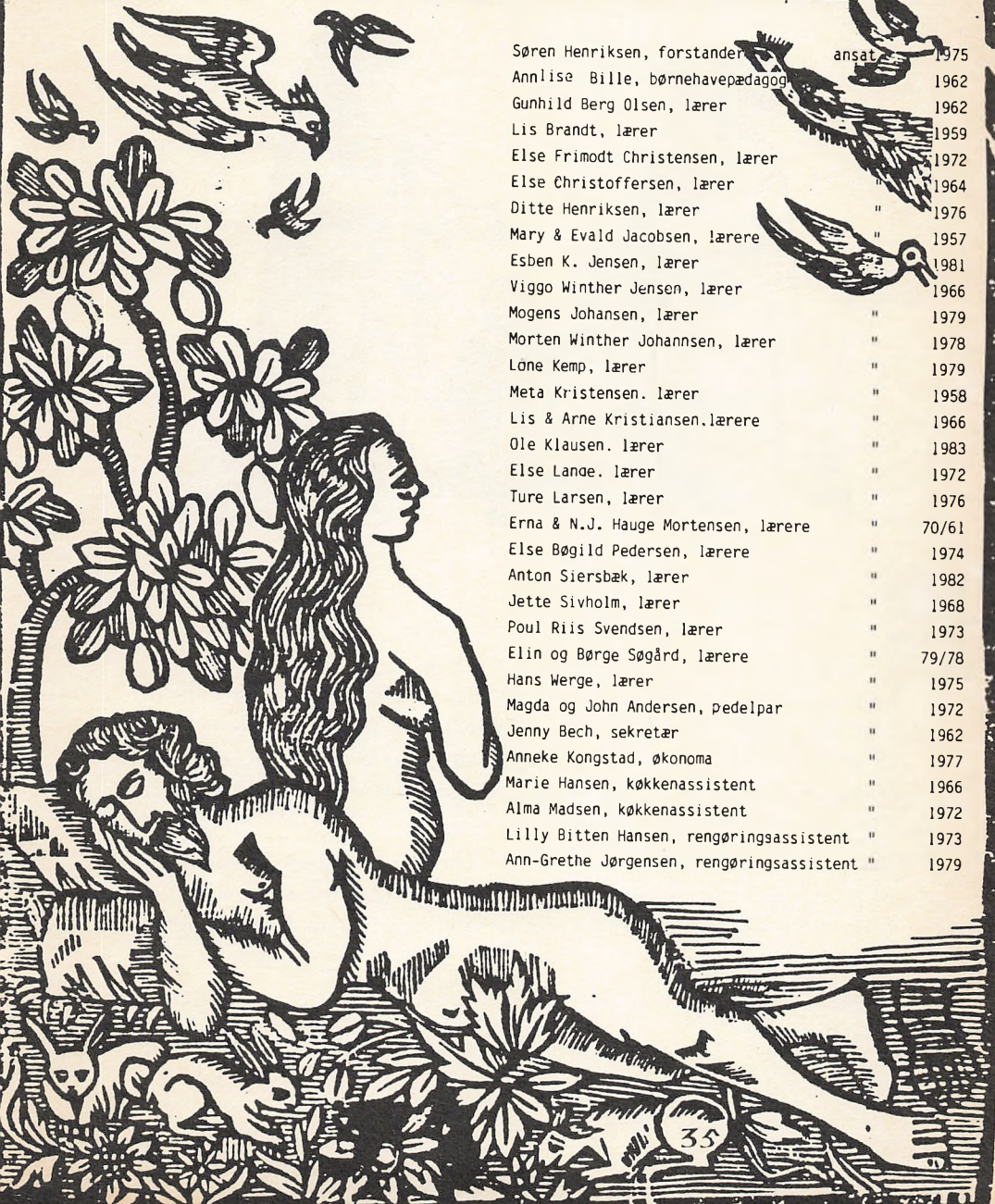
Vi vil huske ham som en god kammerat med et aldrig svigtende humor. Han var altid parat til at hjælpe, og livet var altid mere festligt, når han var i nærheden.

Vore tanker går til Jenni og børnene.

nm



medarbejdere



Søren Henriksen, forstander	ansat	1975
Annlise Bille, børnehavepædagog		1962
Gunhild Berg Olsen, lærer		1962
Lis Brandt, lærer		1959
Else Frimodt Christensen, lærer		1972
Else Christoffersen, lærer		1964
Ditte Henriksen, lærer	"	1976
Mary & Evald Jacobsen, lærere		1957
Esben K. Jensen, lærer		1981
Viggo Winther Jensen, lærer		1966
Mogens Johansen, lærer	"	1979
Morten Winther Johannsen, lærer	"	1978
Lone Kemp, lærer	"	1979
Meta Kristensen, lærer	"	1958
Lis & Arne Kristiansen, lærere	"	1966
Ole Klausen, lærer	"	1983
Else Lange, lærer	"	1972
Ture Larsen, lærer	"	1976
Erna & N.J. Hauge Mortensen, lærere	"	70/61
Else Bøggild Pedersen, lærer	"	1974
Anton Siersbæk, lærer	"	1982
Jette Sivholm, lærer	"	1968
Poul Riis Svendsen, lærer	"	1973
Elin og Børge Søgård, lærere		79/78
Hans Werge, lærer	"	1975
Magda og John Andersen, pedelpar	"	1972
Jenny Bech, sekretær	"	1962
Anneke Kongstad, økonom	"	1977
Marie Hansen, køkkenassistent	"	1966
Alma Madsen, køkkenassistent	"	1972
Lilly Bitten Hansen, rengøringsassistent	"	1973
Ann-Grethe Jørgensen, rengøringsassistent	"	1979

en hilsen til tidligere elever




Først en tak til jer, der mødte op til festen for gamle elever. Det var hyggeligt at se jer igen. Vi tror, det blev en god dag for alle - for os blev det i hvert fald. Og så til jer allesammen: Vi håber, I har det godt - og er ved godt mod - og husk, at I alle har en stående invitation til at besøge jeres gamle skole - ikke blot ved elevmøderne - men også i det daglige, når jeres vej falder forbi.

For tiden er vores familie meget lille, kun Mette er hjemme i år. Lars er på efterskole - Eriksminde ved Odder - og Anne bor nu på andet år for sig selv. Men med skolen så tæt på, går vi selvfølgelig ikke af den grund og keder os.

I sendes alle de bedste hilsner med ønsket om en glædelig jul og alt godt i det nye år.

Ditte og Søren



Dette traditionsrige arrangement vil i 1984 finde sted
lørdag den 29. september. Mødet starter kl. 15, og festen
slutter kl. 24. Det endelige program gøres først færdigt i
sensommeren 1984 og skal nok blive udsendt i god tid før
dagen. Men sæt allerede nu et stort X i kalenderen for 1984
ved lørdag den 29. september, idet vi som vanligt håber at
se mange af jer den dag.

Med de bedste hilsner

Søren Henriksen



10. kl.



9. a



9. b



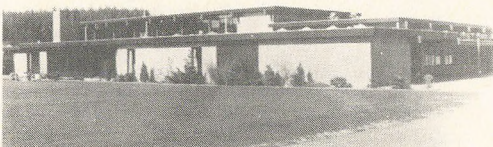
Mette Møller, Anette Andersen, Hanne Sofie Andersen, Torbjørn Andersen, Hanne Sofie Andersen, Søren Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Helle Østergaard, Søren Møller, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Helle Østergaard, Søren Møller, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Martin Andersen, Søren Møller, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Dirk Larsen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen

Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1982-83.



Søren Møller, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



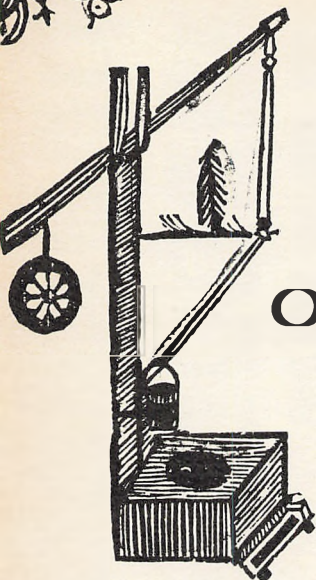
Jørgen Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen, Hanne Sofie Andersen



friskolens OVERBYGNING



Udgåede elever juni 1983

9.a 1982/83

Peter Degn, Krengerupvej 18, 569o Tommerup
 Lotte Follin, Fasanvej 12, 562o Glamsbjerg
 Per Wåben Hansen, Pilevænget 10, 562o Glamsbjerg
 Mette Pedersen, Bryllevej 17, Bellinge, 525o Odense SV
 Susan Pedersen, Åløkken 18, 525o Odense SV
 Carl Emanuel Bach Winsløw, Dærupvej 8, 562o Glamsbjerg
 Minna Margrethe Bach Winsløw, Dærupvej 8, 562o Glamsbjerg

9.b 1982/83

Gitte Søderholm Christensen, Krogsgårdsvej 5o, 5672 Broby
 Anna Degn, Krengerupvej 18, 569o Tommerup
 Erik Juul Hansen, Voldtoftevej 75, 562o Glamsbjerg
 Lars Fedder Henriksen, Egevej 19 A, 562o Glamsbjerg
 Kristian Ib, Bodebjergvej 10, 562o Glamsbjerg
 Flemming Kenneth Jacobsen, Filosofgangen 122 I th., 5o0o Odense C
 Per Møller Johansen, Bodebjergvej 24, 562o Glamsbjerg
 Mette Juhl, Oldgyde 12, 562o Glamsbjerg
 Sune Arvad Kristensen, Bregnemosevej 9, Langsted, 569o Tommerup
 Thomas Mejlsing, Egerupvej 3, 561o Assens
 Jakob Nielsen, Åløkken 3o, Bellinge, 525o Odense
 Kristian Helm Petersen, Elmegårdsvej 47, Bellinge, 525o Odense SV
 Mette Pedersen, Saltoftevej 31, Thorøuse, 5610 Assens
 Thomas Nicola Ulisse, Kastanievej 19, 523o Odense M



10. klasse 1982/83

Trine Danielsen, Odensevej 48, 5620 Glamsbjerg
Lise Jacobine Forssling, Alleen 6. Nellesø, 5683 Hårby
Kate Anja Jørs Hansen, Neversvej 14. Vemming, 5690 Tommerup
Paulina Møller Hansen, Hesselhoved 4, Vemming, 5690 Tommerup
Gitte Jensen, Kastanievej 8, Vemming, 5690 Tommerup
Karin Susanne Jensen, Skovsbovej 15, 5690 Tommerup
Allan Ingemann Johansen, Gyvelvænget 11, 5620 Glamsbjerg
Stig Klaville Jørgensen, Engsvinget 13, 5681 Bellinge
Søren Kock, Krengerupvej 40, 5620 Glamsbjerg
Bente Kolding, Fuglekildevej 31, Vemming, 5690 Tommerup
Pia Larsen, Kastanievej 3, Vemming, 5690 Tommerup
Søren Mortensen, Skolevej 8, 5620 Glamsbjerg
Marianne Bobjerg Nielsen, Buchwaldsvej 3, 5690 Tommerup
Helle Pedersen, Elmevej 10, Vemming, 5690 Tommerup
Peter Moltrup Rasmussen, Nørregade 23, 5620 Glamsbjerg
Michael Skjerkbek, Frøbjerg Vænge 6, 5560 Årup
Valdemar Skåning, Grønnevej 14, 5620 Glamsbjerg
Carsten Stubkjær, Bankevejen 5, Frøbjerg, 5560 Årup



efterskolen 1982~83

Nanette Andersen, Hyldebakken 13, 3o7o Snekkersten
Palle Steen Andersen. Møllebakken 26, 48oo Nykøbing F
Pernille Juel Andreassen, Femkanten 16 st.v., 5oo0 Odense C
Anne Marie Andresen, Ravnebjergvænget 5, 523o Odense M
Connie Autzen, 396o Egedesminde, Grønland
Lars Breckling, Nr. Lyndelsevej 22, 526o Odense S
Brian Buch, Wesselsgade 24.3., 22oo København N
Stig Busander, Klintende 3, Bågå, 561o Assens
Kent Bøgh, Margårdvej 98, 558o Nr. Åby
Jeanette Bøllingtoft, Vibekevej 13, blok 39, 525o Odense SV
Carsten Bønke, Egeskovvej 15, 575o Ringe
Y Chan Chieng, Vollsmose Alle 11o II th., 524o Odense NØ
Charlotte Dupont Christensen, Brønshøjvej 11, 71oo Vejle
Claus Rolighed Christensen, Norgesvej 24 II th., 6oo0 Kolding
Karin Egede, Lyngby Hovedgade 41.I, 28oo Lyngby
Tommy Quist Elvstrøm, Thorupvej 1, Sandager, 561o Assens
Henrik Tofteberg Eriksen, Heliosvænget 177 B, 525o Odense SV
Helle Graversen, Reginehøjvej 14, 6. th., 82oo Århus N
Birgit Grønfeldt Hansen, Asser Rigsvej 6.I.th., 5oo0 Odense C
Hans Kristian Hansen, Solvej 57, 444o Mørkøv
Kim Henckel Hansen, Engvej 21, Gelsted, 416o Herlufmagle
Kim Højsted Hansen, Elmegårdsvej 13, 525o Odense SV
Jens Frees Hornemann, Hørup Bygade 15, Hørup, 64oo Sønderborg
Christian Schmidt Jensen, Hjortevænget 8, 31oo Hornbæk
Mogens Jensen, Hyldegårdsvej 16, 524o Odense NØ
Tom Ømand Jensen, Rønne Alle 9, 57oo Svendborg
Anne Marie Johansen, Nr. Lyndelsevej 9, 526o Odense S
Johnny Johansen, Sneppevænget 2, 561o Assens
Tine Johannesen, Magtenbøllevej 89, 5492 Vissenbjerg
Ditte Brenøe Juliussen, Bogfinkevej 36, 48oo Nykøbing F
Jeanette Pærgaard Jørgensen, Heliosvænget 175 c, 525o Odense SV
Jens Jacob Jørgensen, Thyras Alle 11, 525o Odense SV
Jette Albinus Jørgensen, Tingkærvej 65, 522o Odense SØ
Susanne Jørgensen, Gothersvej 1, 52oo Odense V
Martin Kildemoes, Højløkke Alle 3, 527o Odense N
Finn Knudsen, Ålækkevej 14, Avnslev, 58oo Nyborg
Marianne Kromann, Gl. Færgevej 61, Snoghøj, 7oo0 Fredericia

Helle Normann Larsen, Buen 2o, 532o Agedrup
Henning Larsen, Højbyvej 33, Højby, 526o Odense S
Jimmy Nielsen Lund, Ørnevej 11o, 521o Odense NV
Ole Østervig Lund, Kosterlevvej 54, 5471 Sønderød
Sybille Caroline Lund, Zur Kupfermühle 8, 2398 Harrislee, Tyskland
Bente Pia Madsen, Vesterløkken 17, 5210 Odense NV
Diana Kirstine Madsen, Præsteskov 2, 4292 Skellebjerg
Pele Steen Madsen, Box 2oo, 39oo Godthåb, Grønland
Søren Majgaard, Kertevej 15, 556o Årup
Thorsten Marcussen, Baunevej 3, Sandager, 561o Assens
Marianne Michallak, Vollsmose Alle 388, st., 524o Odense NØ
René Michallak, Vollsmose Alle 388, st., 524o Odense NØ
René Hartmann Michelsen, Vandværksvej 1, 556o Årup
Marianne Mortensen, Brobyvej 18, 274o Skovlunde
Heidi Theone Mortensen, Pilehaven 38, 561o Assens
Marianne Dorte Rolighed Møller, Stationsvej 28, 5792 Årslev
Hans Jørgen Mørch, Mestervej 885, 3921 Narssaq, Grønland
Le Phoung Nguyen, Vollsmose Alle 444, 2.tv., 524o Odense NØ
Jesper Nielsen, Møllens kvarter 7, 275o Ballerup
Mai Britt Liedtke Nielsen, Parallellen 14, Bullerup, 532o Agedrup
Morten Nissen, Skovgården 17.2, 55oo Middelfart
Lars Olsen, Kirkevej 56, 5485 Skamby
Annette Bøge Pedersen, Kædebyvej 5, 5932 Humble
Carsten Møller Pedersen, Rugagerparken 7, 56oo Fåborg
Susanne Zoega Pedersen, Behrendsvej 21 st.v., 55oo Middelfart
Åse Pedersen, Søllerødpark 5, 1-14, 284o Holte
Helene Karmark Petersen, Pløjeholmen 1o, 57oo Svendborg
Anders Pilgaard, Hobrovej 38, Rold, 951o Arden
Inger Marie Povlsen, Barløsevej 18, 5610 Assens
Michael Quist, Gildegade 5, 62oo Åbenrå
Claus Sehested, Hedelundvej 16, 527o Odense N
Esther Skjøde, Bjerregårdstoftens 5, Thurø, 57oo Svendborg
Jan Solberg, Thujavej 62, 525o Odense SV
Mette Marie Svane, Slametvej 3, 3100 Hornbæk
Hanne Vestermark, Frederik d.IX's vej 1o12 F, 3921 Narssaq
Carsten Have Wester, Stubbevangeln 30, 57oo Svendborg
Helle Birgitha Vindum, Vinkelvej 11o, Bruunshåb, 88oo Viborg
Aud Wrønding, Sædholmvej 11, 562o Glamsbjerg

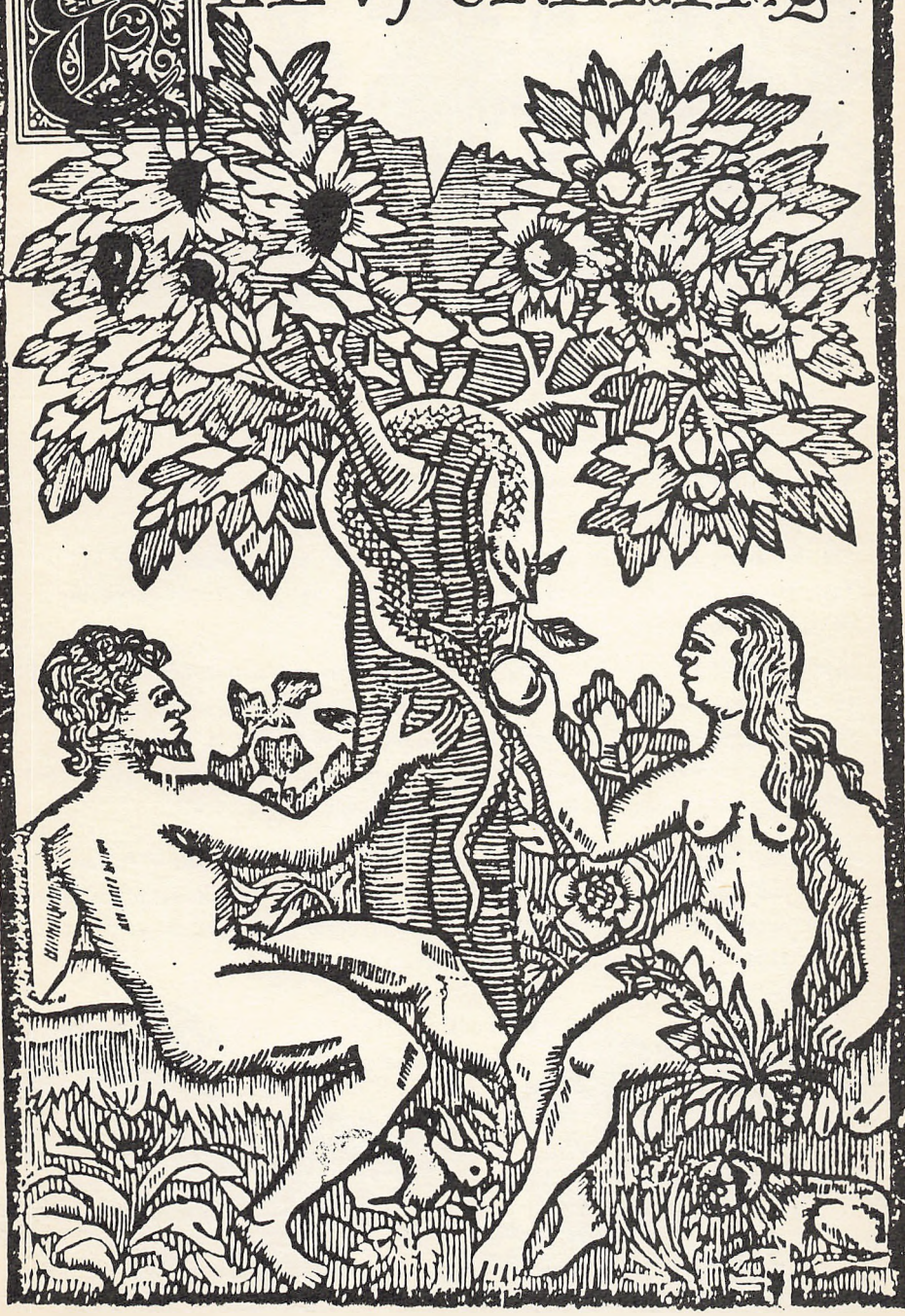




side 44

LEVFORENING

F



Hilsen til sidste Hærgang



Elevforeningen er en forening af gamle elever og lærere ved Glamsbjerg Fri og Efterskole. Foreningens formål er at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes og mellem medlemmerne og skolen.

Foreningen lever op til sit formål på to måder. For det første ved det årlige elevmøde, hvor vi mødes til den årlige generalforsamling og (navnlig) til den efterfølgende fest.

For det andet gennem det skrift, du netop sidder med i hånden, hvor vi fast har en afdeling med hilsner og andet godt, og hvor skolen fortæller om sit daglige virke.

Hvis du således ønsker at fastholde forbindelsen med skolen gennem det nævnte årlige elevmøde og årsskrift, gøres det ganske enkelt, ved at indsende vedlagte GIRO-kort med det beskedne kontingent af 25 kr. Du vil så automatisk modtage invitation til elevmødet samt næste årsskrift med indlagt GIRO-kort, hvor du så betaler det beskedne kontingent af..... etc.

Skulle det glippe et år, vil du formodentlig modtage en rykker i forbindelse med indkaldelsen til næste elevmøde, men ellers kan du altid rekvirere et årsskrift fra skolen med GIRO-kort til elevforeningen. Du vil osse kunne finde foreningens gironummer andetsteds i bladet.

Med venlig hilsen
Mikael Kristiansen



Referat af GENERALFORSAMLINGEN

1. Valg af dirigent.

Evald Jacobsen blev valgt med akklamation.

2. Formandens beretning.

Mikael redegjorde for foreningens arbejde i årets løb. Han kom ind på foreningens to årlige hovedaktiviteter, årsskriftet og årsmødet. I forbindelse med årsskriftet, blev alle tilstedeværende kraftigt opfordret til at skrive hilsner til årsskriftet, også selvom de ikke er 10-årsjubilarer. Mht. elevmødet, - sidste år blev mødet som bekendt flyttet til oktober, pga. mund- og kløvesygen. Det ser nu ud til at vi holder fast ved den praksis. På trods af flytningen (eller på grund af?) kom der hele 110 gamle elever til mødet.

Derpå kom Mikael ind på foreningens historier. Man har fundet et stykke papir hvor det oplyses hvornår foreningen startede; den 23. juli 1911. Mikael afsluttede med at omtale formandsskiftet, samt nyordningen af medlemskartoteket.

3. Kassererens beretning.

Et regnskab for 1982/83 blev omdelt og gennemgået af kassereren, Else Lange. Regnskabet udviste et overskud på 554,70 kr, som overføres til næste regnskabsår.

4. Indkomne forslag fra medlemmerne.

Der var ikke indkommet nogle forslag.

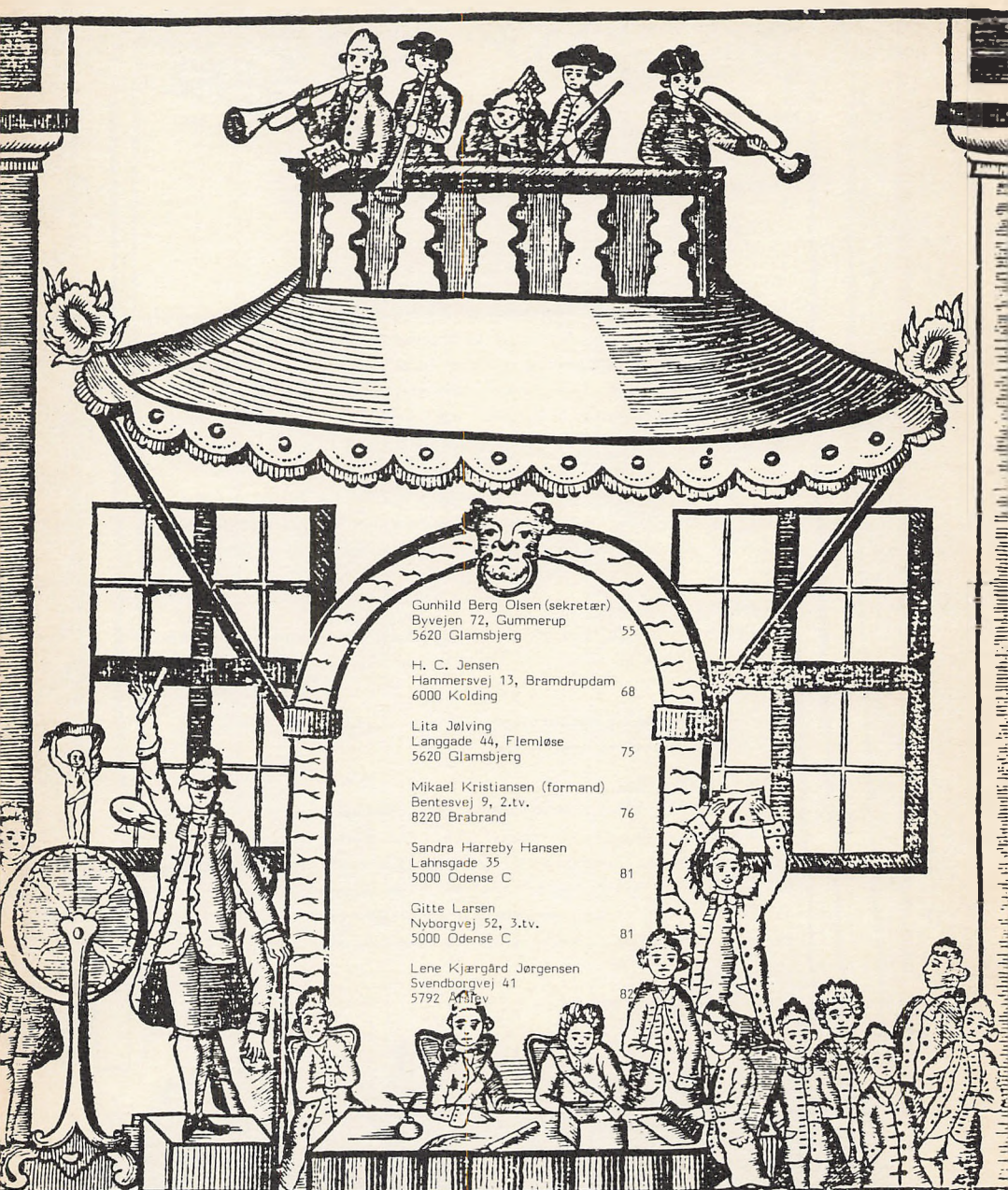
5. Valg til bestyrelsen.

Efter tur var HC Jensen, Henning Bøgild, Benny Rasmussen og Mikael Kristiansen på valg. Henning Bøgild havde meddelt at han ikke ønskede at genopstille. Benny Rasmussen var ikke tilstede, hvorfor han heller ikke kunne genvælges. Følgende blev opstillet: HC Jensen, Mikael Kristiansen, Lene Jørgensen, Gitte Larsen og Sandra Harreby Hansen. De opnåede stemmetallene hhv. 40, 33, 29, 9 og 19, hvorfor HC, Mikael, Lene og Sandra blev indvalgt, mens Gitte blev suppleant.

6. Eventuelt.

Der var intet under eventuelt.





Gunhild Berg Olsen (sekretær)
 Byvejen 72, Gummerup 55
 5620 Glamsbjerg

H. C. Jensen
 Hammersvej 13, Bramdrupdam 68
 6000 Kolding

Lita Jølving
 Langgade 44, Flemløse 75
 5620 Glamsbjerg

Mikael Kristiansen (formand)
 Bentesvej 9, 2.tv. 76
 8220 Brabrand

Sandra Harreby Hansen
 Lahngade 35 81
 5000 Odense C

Gitte Larsen
 Nvborgvej 52, 3.tv. 81
 5000 Odense C

Lene Kjærgård Jørgensen
 Svendborgvej 41 82
 5792 Kibby

Eleforeningens Bestyrelse



Lidt Foreningshistorie

En af de elever, der gik i skolens allerførste førsteklasse, Astrid Mose Petersen, er kommet på alderdomshjem, og i den forbindelse blev der ryddet op i hendes hus. Her fandt man blandt meget andet et stykke papir, der beretter om elevforeningens start. Vi gengiver her papiret i sin helhed:

Elevforeningen

Ved Generalforsamlingen paa Skolen den 23 Juli 1911 blev Foreningen egentlig dannet. Lovene blev vedtaget i en lidt ændret Form end den af Udvalget foreslaaede. Det foreløbige Udvalg, der var nedsat til at arbejde for Foreningens Dannelse, bestod af Kristoffer Jørgensen, Lundsbro, Hans Jørg. Hansen, Holte, Rasmus Poulsen Dærup, Magnus Nielsen og Astrid Mose, Glamsbjerg, blev af de tilstedeværende gamle Elever valgt som Bestyrelse for Foreningen på 2 Aar. Som fast Kasserer ligeledes for 2 Aar valgtes Lærerinde Frk. K. Nielsen, Glamsbjerg, og som Revisorer for samme Tidsrum valgtes Lærer Møller og Lærerinde Frk. Marie Espensen.

Det vedtoges endvidere, at Bestyrelsen skulle arbejde for, at der blev udgivet et Aarsskrift for Foreningen, det skulle udkomme kort før Jul, og i Aar, da det er første Gang, det udkommer, bestemtes det, at Aarsskriftet skulle udsendes til alle forhenværende Elever, men i Fremtiden ellers kun til dem, der er Medlem af Foreningen.

Næste Sammenkomst i Elevforeningen bestemtes til Anden Paaskedag den 8. April 1912.



Ved det efterfølgende Bestyrelsesmøde valgtes Kristoffer Jørgensen, Lundsbro, til Formand, Rasmus Poulsen, Dærup, til Næstformand og Astrid Mose til Sekretær.

Jeg har ialtfald ikke før vidst, hvornår foreningen startede, og jeg har heller ikke hørt andre sige, at de vidste det. Men nu er vi altså klar over, at vi i 1986 - og det er jo ikke så længe til - skal holde 75 års jubilæum i foreningen.

Det bliver spændende til den tid at se, om vi kan få fat i nogle 75 års jubilarer. Hvis der er nogen der læser dette, der enten blev færdige for 75 år siden, eller kender nogen, der blev det, vil vi være meget interesserede i at høre om det. Foreningen har adresse fælles med skolen.

Mikael.

Foreningens arbejde 1983

Elevmødet den 8. oktober satte atter rekord i fremmøde. Omkring 125 gamle elever havde fundet til Glamsbjerg. For de fleste af de fremmødte var det nok et velkomment gensyn med gamle bekendte og gammelkendte steder. Men der var osse nogle, der er så gamle, at de gammelkendte steder - ialtfald tildels - er blevet til et hul i jorden. Jeg tænker på den gamle Friskole, som nu fremstår som parkeringsplads. Udviklingen er sandelig kommet til Glamsbjerg.

Velnok bl.a. som følge af det store fremmøde, blev elevmødet til en hyggelig og positiv oplevelse. Jeg tror de fleste morede sig vældig godt. Alt var selvfølgelig af varierende karakter. Underholdningen f.eks. var til tider på et ret lavt niveau - moralsk set. Til gengæld var dansemusikken, leveret af Tuka Lynge og nogle af hans venner, på et særdeles højt niveau - ialtfald hvad lydstyrken angik.

Det har slået mig - som gammel dagskoleelev - at det fortrinsvis er efterskoleelever, der kommer til elevmøderne. Og jeg synes osse det er meget flot at der kommer så mange. Men det er egentlig underligt, at efterskoleelever, der trods alt kun har gået på skolen i 1-2 år, møder så meget talstærkere op, end dagskoleeleverne, der i mange tilfælde har gået på skolen i 10 år. Årsagen skal naturligvis søges i det forhold, at efterskoleeleverne bor på skolen, og således nok får en noget tættere tilknytning til den. Men derfor er jeg alligevel lidt skuffet over, at der ikke kommer flere dagskoleelever. Tag dog og mød op! Så er det osse lidt sjovere for os, der kommer.

Bestyrelsen har på grund af det udskudte elevmøde kunnet nedskære sin mødeaktivitet fra 3 til 2 møder årligt, idet vi kan slå mødet omkring elevmødet og mødet omkring årsskriftet sammen til et. Hvorved jeg let og elegant kom over til den anden af foreningens to væsentligste aktiviteter; årsskriftet. Jeg opfordrede i min beretning på elevmødet nogle flere til at skrive hilsener til årsskriftet, og den opfordring vil jeg da gentage her: man behøver ikke at være en særlig gammel elev for at skrive. Det er som regel i årene lige efter skolegangen der sker mest i ens liv (det lyder vist som om jeg selv går med stok?). Iøvrigt hører vi osse meget gerne fra folk, der har ideer til hvad årsskriftet kan indeholde, eller eventuelt har noget konkret stof, der kunne bruges.



Jeg vil gerne slutte af med på bestyrelsens vegne at sige skolen og dens personale, samt elevforeningens medlemmer tak for godt samarbejde i 1983. Jeg håber, det må blive lige så godt i 1984 (og årene fremover).

Med venlig hilsen



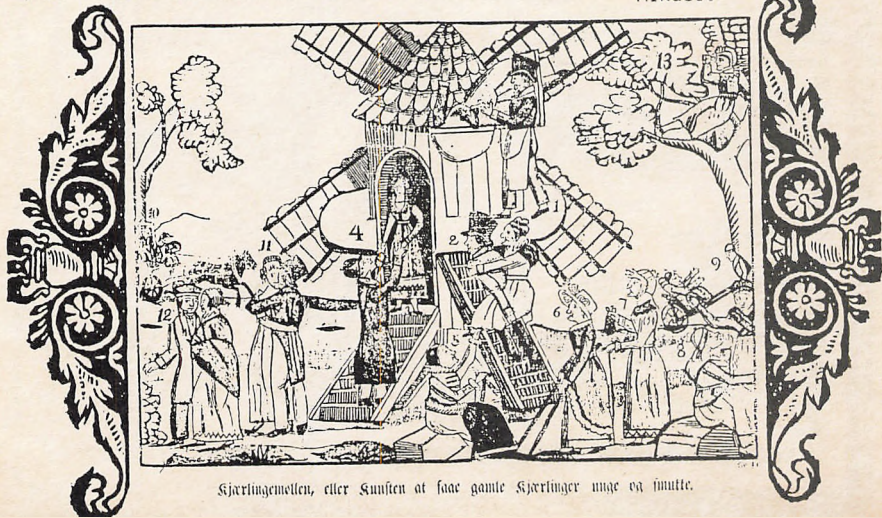
Årgang hvad-for-noget???

På elevmødet viste der sig nogle tiårsjubilarerer, som ikke var tiårsjubilarerer alligevel. Ligesom mange andre ikke var klar over hvilke årgange de tilhørte. Og når vi modtager kontingentbetalinger er der osse mange, der ikke er klar over hvilken årgang de skal skrive på - hvis man da ikke bare glemmer det! Derfor denne redegørelse:

De fleste mennesker har taget deres eksamen i juni måned. Og de der har forladt skolen uden eksamen har som regel osse gjort det i juni. Ens årgang er det år, hvor man har forladt skolen. Eller det år hvor den juni man har forladt skolen i, ligger. Det vil sige, at hvis man har forladt skolen i juni 1981, er man af årgang 81. Hvis man har gået på efterskole to år i træk, bliver man tilskrevet som tiårsjubilær to år i træk. Men det er egentlig først det sidste år det gælder. Har man forladt skolen efter 2. real/9.klasse er man af samme årgang, som tog realeksamen hhv. 10,- klasseprøve det år.

Og når vi så taler om at skrive til ti-årsjubilarerne. Når vi skriver til folk i september- oktober måned, at de er ti-årsjubilarerer, så er de det først den næst følgende juni. Og det vil sige, at dem vi til elevmødet i oktober kalder tiårsjubilarerer er dem, der i juni forlod skolen for 10 år siden, og som skrev hilsner i årsskriftet før. Når vi gør det sådan, er det for at folk kan få hinandens adresser i årsskriftet, så de på den måde kan kontakte hinanden, hvis de ønsker at lave en komsammen i juni måned. Eller hvornår man nu har lyst. For det skal da straks siges, at vi er meget glade for, når jubilarer fejrer deres jubilæum i forbindelse med elevmødet. Det er bare sjovest for jubilarerne, hvis de er flere end én. Så prøv at kontakte hinanden før elevmødet.

Mikael.



Sjærlingemøllen, eller Kunsten at faae gamle Sjærlinger mee en smutte.



100 - års Jubilarer

Jens Christian Christensen: Brev fra Elevforeningen, tankerne flyver tilbage, lige nu synes jeg, det er hundrede år siden, at jeg forlod skolen. 10 års tilbageblik, her og nu, OK.

Efter afsluttet skolegang begyndte jeg på Handelsskolen i Assens, der sluttede med det dårlige resultat, at jeg dumpede, så de kunne ikke lære mig noget. Derefter kom jeg i lære på Odense Tømmergård, hvor jeg fik en handelsuddannelse, og den eksamen jeg ikke fik i Assens 3 år forinden. Som nyuddannet blev jeg konsulent i en trælasthandel i Årup. Efter 4 måneder som konsulent gik det op for mig, at den tilværelse og den dualistiske måde jeg levede på, ikke kunne holde. Jeg blev mere og mere klar over, at det værdisæt, jeg levede efter, var udslidt og måtte ændres.

Jeg flyttede så til Århus, hvor jeg havde nogle venner, der tænkte ligesom jeg. Startede så som bygningskonstruktør. Flyttede så senere i kollektiv sammen med andre lighedsfæller. Nogle læste, andre arbejdede, og endnu andre filosoferede over tilværelsen (de var arbejdsfri). Begyndte at interessere mig for hvordan tilværelsen hang sammen, fik økologi på hjernen. Havde store diskussioner i kollektivet om, hvad vi skulle både med os selv som kollektiv men også de relationer, vi havde til det øvrige samfund. Efter 2 år var der opbrydning i kollektivet. Nogle blev, andre rejste til Indien, og jeg til København, hvor jeg havde fået mulighed for at komme ind på Kunst Akademiets Arkitektskole.

Så begyndte der at ske noget. Jeg røg direkte ind i "Freja-gruppen", der arbejder med arkitektfaget i økologiske sammenhænge. Alt det vi snakkede om i Århus kunne nu bruges til noget. Begyndte at arbejde mere i direkte pagt med den natur, vi selv er en del af. Fik kontakter med personer, der kunne sætte tanker og ting igang, lige fra folk på Christiania i byen til folk fra land og by på Møn. Jo, vi lever i en tid i forfald, men vendepunktet kommer. Fat mod venner. -

Adr.: Hyskenstræde 16. 2. Baghuset, 1207 København K (Ring først 01-139176).



Xit hooþ þig ræc
Ølet ifte opoite
Din Klartligðis
D, glæb mig berræðl

VENDEPUNKTET

EFTER EN TID I FORFALD
KUNDE VINDEN
ØFT FRÆFTFULD LYS, SOM
HAR VÆST. FØRER IGEN
HVER BEJER BEVEDELSE, MEN
DEN UDSPINGER IKKE AF VOLD,
BEVÆGELSEN OPRYR NATURLIGT
OG SPONTANT, DERFOR ER OM-
FORMNINGEN AF DET GAMLE OGSÅ LET.
DET GAMLE OVERGIVES OG DET
NYE INDVÆRRES, BEGGE DELE ER I
OVERENSSTEMMELSE MED TIDEN
OG VILDER DERFOR INGEN SKADE
TILRÆKKEVÆRDET HAR SIN GRUND
I NATURENS GANG



Klaus Holck: Efter afsluttet realeksamen i 1974 var jeg en af de fem fra klassen, der fik chancen for et års ophold i U.S.A. Det blev i Florida, hvor jeg boede hos en mægtig rar familie, samtidig med at jeg gik på high school. Opholdet i U.S.A. udviklede selvfølgelig mine sprogkundskaber, såvel som det udviklede mig rent personligt.

Derefter fulgte tre trange år på Vestfyns Gymnasiums matematiske linje. Jeg følte nok, at jeg havde sat mig selv i den forkerte bås, ved at gå i gymnasiet, men mulighederne, syntes jeg, var større hvis man havde en studentereksamen. I 1978 blev jeg da også student fra den matematisk-samfunds-faglige linje.

Nu syntes jeg det var tid til at komme ud for at opleve noget nyt. Jeg rejste derfor til Israel sammen med en kammerat, ned til en kibbutz, der hedder Hatzor og ligger 30 km. syd for Tel Aviv. Jeg arbejdede med bomuldshøsten, det var et godt arbejde - masser af sol og meget fritid, hvor man kunne rejse rundt i landet. Det var en dejlig oplevelse at se Jerusalem, Sinaiørkenen, Geneserat sø og Nasarath, steder man ellers kun har hørt om.

I december 78 kom jeg hjem igen, da jeg var blevet optaget på Odense Sygeplejeskole i marts 1979. Fra jeg kom hjem, til jeg skulle begynde på sygeplejeskolen, arbejdede jeg på Juul Kristensens møbelfabrik i Glamsbjerg, for at tjene lidt penge - så jeg kunne klare mig igennem forskolen på sygeplejeskolen.

De 3½ år på sygeplejeskolen gik slag i slag med eksamener og forskellige afdelinger, man skulle igennem, så på dette tidspunkt var der ikke meget tid til svinkeærinder. D. 1. september 1982 blev jeg således færdig som sygeplejerske og fik en stilling på psykiatrisk afdeling på Odense Sygehus. Det var et arbejde, der interesserede mig meget, især da jeg fortrinsvis havde med unge patienter at gøre.

På denne afdeling blev jeg også indhentet af fortiden da jeg igen mødte Anne, en pige jeg har kendt siden 1974 og med pæne mellemrum tilfældigt er løbet ind i på trods af, at hun kommer fra Århus. Hun startede på afdelingen som sygeplejeelev. Vi blev hurtigt glade for hinanden, og da hun blev færdig som sygeplejerske i marts 83, søgte vi to stillinger på Århus Kommunehospital, hvor jeg nu arbejder på dialyseafdelingen, og Anne på Radiumstationen. Vi har fået en dejlig lejlighed og nyder på alle måder livet.

Mine tanker går stadigvæk ofte til Glamsbjerg Fri- og Efterskole, hvor jeg havde en dejlig tid. Jeg har stadigvæk lidt kontakt med nogle af klassekammeraterne fra realklassen. Jeg håber meget på, at vi alle kan finde ud af at mødes, når vi til sommer bliver 10 års jubilærer.

Adr.: Møllevangsgade 62. 3 sal 8210 Århus V. Tlf. (06) 107452.



Finn Rosendal Hansen: Hej, hej allesammen; lige et par ord her fra Skævinge. Jeg har været gift, men er blevet skilt, har et barn på snart 5 år. Har fast arbejde som indkøbsassistent i et firma i Skævinge, bor i en dejlig lejlighed, alene, da jeg endnu ikke er kommet over skilsmissen. Ellers har jeg det godt. Håber at det går godt for alle, jeg gik på skole med.
Adr.: Finn Rosendal Hansen (tidligere Stationsvej 2.) nu: Krogtoften 27
3320 Skævinge.



Vi Kærlig og vi floppé.
Vi fiedé og vi nappé.

Sigrid Jensen (Willadsen): Tak for dit brev, som jeg modtog efter at det havde været på Grønland en tur. Jeg håber, du får mange svar, selvom alle nok har skiftet adresse siden da.

10 år. Ja, hvor tiden dog går.

Det bliver spændende at læse om, hvordan andre har det, og hvad de laver.

Her er min version:

Samme år som skoleåret sluttede, fik jeg job hos den lokale bager. Een måned efter fik jeg opringning fra kredsretten i Holsteinsborg, som spurgte, om jeg var interesseret i at blive kontorelev. På dette tidspunkt vidste jeg faktisk ikke, hvad jeg ville og skulle igang med, men det blev så afgjort meget hurtigt.

August måned samme år drog jeg atter til Danmark. Denne gang til Ikast Handelskole. (3mdrs prøvekursus).

Jeg fik så min lærekontrakt, da jeg vendte tilbage. Elevperioden foregik på den måde, at man noget af tiden skulle tage Handelsmedhjælpereksamen (Ikast 75-76). Sommeren 1976 flyttede jeg til København, og samtidig fik jeg job i Ministeriet for Grønland, hvor jeg gjorde min uddannelse færdig.

I 1977 holdt jeg op på grund af graviditet- (iøvrigt gift på 7. år og har nu en søn på 6) - men vendte så tilbage 1979.

Alle har sikkert hørt om indførelsen af Grønlands hjemmestyre. Den afdeling jeg var under, blev som et af det første sat under hjemmestyrets administration, og der havde vi det rart, nok især for mig, da det - som det siger sig selv - havde med Grønland at gøre. Pudsigt nok var jeg for 3 år siden på rejse til Grønland, hvor jeg skulle have tilsyn med 12 ungdomsskoleelever.

Transportudgifter og forbrug af tid (ca. 3 t. dgl) gjorde, at jeg søgte til Køge Kommune, og var en af de heldige. Jeg sidder med udbetaling af sygedagpenge, og har nu gjort det i 2 år.

Min fritidsinteresse er håndbold, og det dyrker jeg ca. 3 x ugentlig. Det

bliver til mange ture omkring hele Syd- og Østsjælland i løbet af en sæson. Mit indlæg lyder nok lidt overfladisk, men det er hvad jeg har lavet i grove træk.

Jeg vil herigennem sende mange hilsner til alle 10 års jubilarene.

Adr.: Kaprifolievej 2. 4600 Køge. Tlf. (03) 659887.



Zog Hjertet mit
Dg giv mig Dit,
Gaa er et blyggt Øt.

Lars Jensen: På opfordring skulle jeg jo så fortælle lidt om mig selv.

For at begynde med begyndelsen; Efter endt skolegang, havde jeg forskellige småjobs, bare sådanne jobs, som mange starter med, når man ikke ved, hvad man egentlig vil.

Sådan gik et par år, men så kaldte militærtjenesten.

Det viste sig, at det var noget der interesserede mig, så der var jeg i ca. 3 år.

Først som værnepligtig, senere som civil tjenestemand.

Men som så mange, blev jeg også offer for nedskæringer, men da havde jeg fået smag på tjenestemandslivet.

Så søgte jeg ind til Postvæsenet, hvor jeg har været siden januar 79. Er lige blevet fastansat med pension og lign. Jeg startede som mange med at bo i en lejlighed, men købte så i 79 mit første hus.

Samme år blev jeg gift med en pige, jeg havde kendt siden skoletiden. Vi fik en datter, men blev skilt i 83.

Jeg solgte så huset, og har nu købt et andet sammen med en enlig mor med to "store" piger.

Så alt i alt er jeg og mit liv jo meget typisk bortset fra, at jeg aldrig har været arbejdsløs.

Adr.: Stationsvej 3. Bredning, 7080 Børkop.



Drage føde Gave,
Øst Du Gave gave.

Mogens Johansen: 10 år siden jeg tog realeksamen? Ja, det lyder utroligt, men når man regner efter, konfronteres man trods alt med de barske realiteter.

Der er jo sket en masse siden da, og jeg vil forsøge at redegøre for min færd i nogenlunde kronologisk rækkefølge.

Efter realeksamen i sommeren 1974 var jeg på et enkelt års gæstevisit på Vestfyens Gymnasium i 1974/75. 75/76 tilbragte jeg på Assens Handelsskole, hvorfra jeg fik min handelseksamen (regnskabslinien) i sommeren 76.

Herefter gik turen til Ollerup Gymnastikhøjskole, hvor jeg tilbragte 5 pragtfulde mdr., i øvrigt i selskab med Sonja Bech, som jo forlod os allerede i 2. real.

Den 1. januar trak jeg i kongens klær som værnepligtig ved 4. MOT-INF. KMP. - Fynske Livregiment i Odense, fortsatte som konstabel indtil sommeren 1978, hvorefter jeg igen følte mig motiveret til skolebænken. Denne gang Højere Handelseksamen, (økonomisk linje), på Tietgenskolen i Odense.

Her hed to af mine klassekammerater hhv. Hannibald Bisgård og Per Eg Larsen. I sensommeren 1980 kom jeg i lære i et shipping/speditionsfirma, Chr. Clemmensen i Odense. Her var jeg den heldige/dygtige ud af 72 ansøgninger til en uddannelse, indenfor denne spændende gren af erhvervslivet.

Efter endt uddannelse i sommeren 1982, startede jeg som "altnuligmand" - kørselsdisponent - indkøber - exportør o.s.v. hos SPC-Pipelines i Harndrup, var her indtil nytår 1982/83.

Jobbet hos SPC, var jeg sådan set særdeles tilfreds med, men perspektivet var, at når entreprisen var udført, ville det samtidig medføre arbejdsløshed for mig, og da jeg i dec. 82, fik et tilbud fra Thrige Titan A/S i Odense om et job som indkøber og transport co-ordinator, slog jeg til og har været der siden da.

Jeg bor i dag på andet år i ejerlejlighed i Odense sammen med Charlotte, som er korrespondent. Børn har vi ingen af.

En hilsen til jer alle, specielt til lærerne, V. Winther og E. Jacobsen; og skulle nogen få lyst til at komme forbi, (en kold øl haves som regel i køleskabet) er adressen:

Adr.: Bredstedgade 14 I. 5000 Odense C.



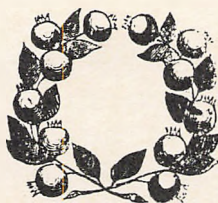
Dea bringre hved jeg haver,
Men Mæget er det rls;
Dog neid med de Wæne
Af Øklets glemmelgeit

Kirsten Juul Kristensen: Altså, for 10 år siden forlod jeg skolen med den faste beslutning om aldrig mere at placere mig på skolebænken igen. Så stod man der med alverdens valgmuligheder foran sig - og jeg traf mit valg (stærkt motiveret af Jacobsen) 1 års ophold hos en amerikansk familie med dertil hørende skolegang. Det blev et ophold, jeg aldrig glemmer, et ophold hvor man fik mulighed for at opleve et miljø, uden at være turist og få de mere overfladiske indblik. Nå, jeg gik så rundt derovre og legede med tanken om at blive bibliotekar, men oh ve - dette ville kræve studentereksamen, hvilket igen betød, at jeg skulle lære latin. Jeg kom hjem - prøvede - og forlod Vestfyns Gymnasium 2 mdr. senere. Hvad nu? - Jo, vi har da en handelsskole - der var jeg i et år og afsluttede den almene handelseksamen, nu skulle jeg så til at søge job indenfor kontorfaget. Alt i alt var jeg til en samtale, hvorefter det gik op for mig, at dette var en afsporing, - hurtigt hjem til far, der antog mig uden at jeg var til samtale. 1 år på fabrikken - nå, det var måske snedker man skulle være? 1 år gik og jeg sagde op, da jeg skulle starte på H.F. i Odense, for nu ville jeg være lærer; I 79 afsluttede jeg H.F. eksamen og drog til U.S.A. for at arbejde i en lejr, inden jeg skulle starte på seminariet. Nu 4 år efter - færdig fra Skårup Seminarium, bor i Tårup ved Nyborg sammen med Arne, Baal og Asjera (2 store hunde)

Nu går jeg og venter på, at de forskellige inspektører giver deres stillings-tilbud, for derefter at vælge det rigtige, men de er nu ikke for hurtige disse inspektører.

Dette skulle så være indlægget fra den fastbesluttede "aldrig mere i skole" elev fra realklassen 74.

Adr.: Grubbens Alle 11, Tårup, 5871 Frørup - tlf. 09 37 11 86.



Om Guds barn end bliver Den fra Den,
Og Guds barn end bliver: „Bl' fred iglen!“

Per Eg Larsen: Efter realeksamen i 1974 tog jeg den 1 årige handelsskole på Vestfyns Handelsskole, hvor jeg blev færdig i 1975, derefter landmand i et år på en gård ved Skjern fra 1975 - 1976. Sommeren 1976 flyttede jeg til Sønderborg, hvor jeg havde en læreplads som lager og kontorelev hos en tekstil-importgrossist. I 1978 efter endt læretid, begyndte jeg på højere handelseksamen på Tietgenskolen i Odense, som afsluttedes i 1980.

Efter endt eksamen blev jeg ansat som sælger i et tekstilfirma i Brande. Efter et år som sælger, vendte jeg tilbage til skolebænken og påbegyndte den erhvervsøkonomiske sproglige kombinationsuddannelse på Odense Universitet, hvor jeg stadig går og forventer at blive færdig i 1985.

Jeg er ugift og har ingen børn, men jeg har en hund og har haft samme husholderske, Lene, gennem 7 år.

Adr.: Bogensevej 39, 5620 Glamsbjerg.



For Dig jeg knæler her i Østet
Og bærer Dig min Gaand,
Til Hjertets Fred Du har mig seeret
Og lemlet har min Xand.

Peter Larsen: Efter 9.TF på Glamsbjerg Fri- og Efterskole fortsatte jeg med 10.UTF på et voksen-kursus i Hillerød, da UTF på dette tidspunkt var svært at få i folkeskolen. Efter skolen kom jeg i lære som mekaniker. Dette tog 3½ år, siden blev det til 9 mdr. i militæret. Derefter fik jeg et job, som mekaniker i et nystartet firma. Efter et år rejste jeg til Norge sammen med Kjeld, som er murer. Der arbejdede vi ca. 1 år, hvorefter jeg har haft forskellige job såvel i indland som udland. I perioder har jeg været arbejdsløs, og det er da også blevet til en tur på højskole. For tiden har jeg arbejde i København som mekaniker. Fritiden har været, og er lidt endnu, brugt på motorsport - Motorcross, som jeg harkørt i snart 10 år og er kommet langt omkring med. Familie har jeg ikke, men det er da blevet til et gammelt bondehus, som jeg er ved at få skik på.

Fremtid: Håber at komme afsted som ulandsfrivillig sommeren 1984.

Adr.: Præstehøjvej 8, 3320 Skævinge.



Vis mig snart et Skærmøde,
Alfod saerer mig til bøde.

Pia Mortensen (Jacobsen): En hilsen her fra Fjerritslev, hvor jeg er havnet ca. 350 km "hjemmefra". Jeg tog på EFG efter at have forladt Glamsbjerg. Fra EFG kom jeg i lære i Brugsen Fynshav, og efter at jeg havde truffet min nuværende mand (på et kursus), som er fra Brønderslev, flyttede vi begge to til Fjerritslev, hvor der var arbejde. Jeg er i brugsen i Fjerritslev, og

min mand er l.assistent i brugsen i Løgstør. Vi blev gift i 1981 og har haft hus her i Fjerritslev i 5 år. Vi har ingen børn.

Jeg har stadig forbindelse med Irene, som jeg var sammen med på skolen, og vi ses af og til, når vi er hjemme hos mine forældre, og vi skriver sammen jævnligt. Vi regner med, at vi kommer til jubilæet. Vi håber på at se mange af vores "gamle" kammerater fra vores årgang. Kange hilsner til de lærere, der er tilbage fra dengang.

Adr.: Havremarken 31, 9690 Fjerritslev.



Som Guller er Din Hefemund
Og Dine Øre mig berberøge,
Du glee min Øjst saa frist og sunb,
At Du kun er min bedste Bage.

Gitte von Essen (Naundrup Pedersen): Tak for brevet. Ja, siden jeg forloa skolen, har jeg lavet lidt forskelligt. I 1975 var jeg hos en købmand, senere hos en bager. Så flyttede jeg sammen med Knud og blev barnepige for min broders børn i Glamsbjerg.

I 1977 ventede både min svigerinde og jeg os, og i september fik jeg en søn, som jeg gik hjemme ved til den 11-6. 80. Der fik jeg arbejde på Dæmpa i Tommerup. Jeg blev derimellem gift i 1979, fordi vi havde købt hus i Brobyværk og fået Aron. Her bor vi endnu, men jeg er arbejdsløs for tiden, men ellers har jeg det fint. P.S. Jeg er ikke god til at skrive breve.

Adr.: Pontoppidanvej 12. 5672 Broby.



Kun Blenstøb og Kjærligheds Glæde bestoer,
Og vore og Ønske ved Højstræbe Xor.

Jørn Christian M. Thomsen: Møjn med jer.

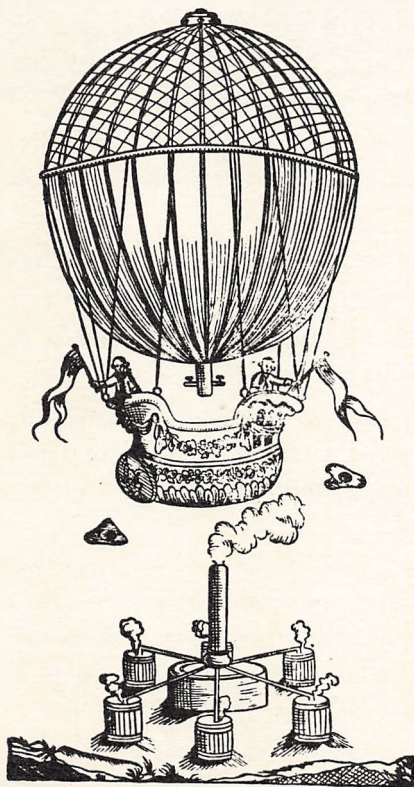
Her kommer en hilsen til jer allesammen fra det sønderjyske. Jeg var til elevstævne den 8-10. 83. Jeg blev noget skuffet, da der kun var mødt en 10 års jubilar frem, og det var Ulrik Iglemose Larsen. Vi blev meget hurtigt enige om, at det var for dårligt. Nu håber jeg, at der møder mange flere frem, så vi rigtig kan få opfrisket de gamle minder.

Lidt om mig selv. Efter 9-10. skoleår på Glamsbjerg Fri- og Efterskole kom jeg i lære som snedker hos min far. Da jeg var færdig med min læretid, blev jeg indkaldt til Den Kongelige Livgarde, hvor jeg var 9 mdr.

En aften i toget fra Kbh. til Allerød mødte jeg Frank Nielsen. Senere mødte jeg også Peter Larsen, som var mekaniker på samme kaserne som jeg. Efter endt soldatertid tog jeg til Sønderborg, hvor jeg begyndte at læse til Bygmester, men da jeg kom til jul, sprang jeg fra. Jeg ville ud at lave noget, så jeg tog tilbage til Rødding igen. Her var jeg fra 1980 - 1981 på nær 2 mdr., hvor jeg var ansat i et tysk begravelsesfirma i nærheden af Kølsh. I 1981 - 1982 læste jeg færdig i Sønderborg. Jeg arbejder i dag sammen med min far i en kombineret Snedker-Tømrer og Begravelsesforretning.

Den 28-5. 1982 blev jeg forlovet med Jette, som jeg nu bor sammen med.

Adr.: Nørregade 2, 6630 Rødding.





- og det var det

Det var så de breve vi fik som svar på vores henvendelse til de, der afsluttede et skoleforløb i 1974. Det er spændende og velkommande læsning - mange tak!

Herefter følger en hilsen fra Lene, der er ny i elevforeningens bestyrelse, og heldigvis en god brevskriver.

Det sidste brev er fra en nuværende elev i 9. klasse, der på opfordring giver et indtryk af sin skoletilværelse.

Som tilhørende lærergruppen - og dog tidligere elev - finder jeg det rimeligt at fortælle, at vi er en flok i vækst - ikke mindre end 3 småbørn er født i vore rækker i år og amning m.m. hører til blandt de glade sysler på lærerværelset.

Et par 25-års jubilæer har vi fejret - flere følger snart. Endelig er nogle af os ved at nå den alder, hvor der inviteres til fest i anledning af fødselsdagen. Vi har fejret både 50- og 60 års fødselsdage i år. Sølvbryllupper har floreret i længere tid. I aner ikke hvilke flotte æresporte vi lærere kan lave - også i samarbejde med naboer, familie o.a.

Personligt har jeg nået det stadium, at jeg er begyndt at undervise børn af elever fra mine første lærerår - ja tiden går.

Hermed mange hjertelige hilsener til alle på familiens vegne.



HÄLDRE VILL JAG
HATA MÄNNER,
ÄN GLÖMMA MITT
SKÖNA KAFFE.

Hilsen fra et
bestyrelses-
medlem

Lene K. Jørgensen
Svendborgvej 41
5792 Årslev.



Hej med jer alleammen (1980 - 82.)

Hvordan går I forskellige egentlig og har det? Og lige et spørgsmål til: "Hvor blev I dog af d. 8-10, hvor der var gammel elevfest?" Der var da godt nok en del, som mødte op, men det ville nu ha'været lækkert, hvis I andre også havde været der. Det er altid de samme, man møder og snakker med.

Hvis I gider kan I jo læse videre, men lad lige være med at dø af grin, når jeg nu fortæller, hvad jeg går og laver lige for tiden!!

For det første blev jeg valgt ind i elevbestyrelsen d. 8-10. (jeg prøvede ellers at true med, at jeg ville tømme pengekassen, men det hjalp ikke).

Ellers går jeg på husholdningsskole i Vejle (hvor vi ikke kun lærer at lave mad og vride en karklud!).

Det går meget ud på at lære om, hvad det er for et land vi lever i, vores rettigheder o.lign.

Det er kun et 20 ugers kursus og derefter er jeg kommet ind på håndarbejdsfagskolen i Odense. Det glæder jeg mig meget til.

Nok om det, for jeg har også lige en hilsen fra Frederikke, som jeg stadig skriver lidt med. Hun går i 2. H.F. i Nuuk og har det ellers godt.

I må ha'det rigtig godt!

9. Klasse 1983



Hvordan er det at gå i 9. klasse på Glamsbjerg Friskole år 1983? Det er nok væsentlig anderledes end for bare 10 år siden.

Lad os f.eks. tage faget samfundsorientering. Det er jo et forholdsvis nyt fag ihvertfald i forhold til fagene dansk og regning. Det er et fag med mange muligheder. En time kan man lave noget fælles hele klassen, f.eks. diskutere et aktuelt emne, såsom det, der sker i Libanon i øjeblikket. Andre gange kan man arbejde selvstændigt eller i grupper. Det er et fag, hvor man bliver nødt til at tage lidt hensyn til hinanden, for at få en diskussion i gang. Det er et fag, hvor det ikke kun er læreren, der styrer og planlægger timerne, men i høj grad også eleverne.

Historie er i høj grad anderledes end samtidsorientering. Det foregår på den måde, at 8. og 9. klasserne er samlet en time om ugen i pejsestuen. Der er 3 lærere, der på skift fortæller om en tidsperiode i historien. Det er et fag, hvor man kun skal sidde og lytte.

Så er der idræt, det er et fag, hvor eleverne for 9. klasses vedkommende er med til at planlægge, hvad der skal ske i timerne. Eleverne kommer ved skoleårets start med forskellige forslag til, hvad man kan lave. Det kunne være forskellige boldspil fodbold, håndbold, basketball, langbold, mbold o.s.v. Man kan selvfølgelig også lave andet end at spille forskellige boldspil f.eks. redskabsgymnastik, rytmisk gymnastik, løbeture i skoven, atletik o.s.v.

Fysik er helt anderledes. Nogle gange kan der gå en hel time med, at læreren forklarer forskellige ting, f.eks. hvorfor $E=V \cdot I \cdot T$. Andre gange skal eleverne udføre forskellige forsøg f.eks. måling af elektromagnetens strømstyrke, alt afhængig af, hvilket emne vi har om. Nogle gange får eleverne små prøver, som viser, om man har forstået et emne eller ej.

Kristendomskundskab er en lidt blandet sag. I 9. klasse har vi om fremmede religioner. Bl.a. islam, jødedom, hinduisme, buddhisme. Nogle gange er det læreren, der fortæller om en trosretning, andre gange ser vi film, og en gang imellem kommer der nogen og fortæller/holder foredrag om deres tro.

Alle de fag jeg foreløbig har omtalt, er ikke nogen, vi får ret mange lektioner for i. Men det får man til gengæld i dansk, engelsk, tysk, matematik (regning).

I dansk er det delt op på den måde, at vi i nogle af timerne gennemgår forskellig litteratur f.eks. avisartikler, romaner, noveller, teaterstykker el.lign. Andre gange har vi diktater, indøvning af kommasætninger o.s.v. Som hjemmeopgaver har vi nogle bøger, der skal læses, stile der skal skrives.

Matematiktimerne foregår sådan, at læreren gennemgår den regneteknik, der skal bruges til de stykker, eleverne har fået for til den dag. Resten af timen har eleverne så til at regne de stykker. Hvis der er noget, man ikke når at blive færdig med, skal det regnes hjemme. En gang om ugen får vi nogle opgaver, der skal afleveres indskrevet. En gang imellem får vi nogle opgaver i færdighedsregning, d.v.s. de skal løses uden brug af lommeregner og snak med sidemanden.

I engelsk har vi forskellige tekster og små historier, som vi gennemgår. Forskellige skriftlige opgaver, der skal løses, f.eks. har vi en gang om ugen en clozetest (nærmest en slags diktat), der skal afleveres og ind imellem nogle stile.

I tysk foregår det næsten på samme måde som i engelsk, bortset fra at vi i tysk ikke afleverer clozetests. En gang imellem har vi nogle bøger eller små hørespil, vi gennemgår, og løser opgaver til.

Så er der valgfagene. Det foregår på den måde, at vi efter sommerferien kan vælge 1 af 7 fag, det er elektronik, håndgerning, husgerning, sløjd, skind/læder, maskinskrivning, idræt. Efter jul vælger man om igen. Det er hele overbygningen (8.-9. og 10. klasse), der er sammen.



Læg-ud'ernes kommentarer.

Når man sidder her hvert år en måneds tid før jul og skal forsøge at få lidt form og samling på skolens årsskrift, fristes man af og til til en smule løsslappenhed.

Læg-ud (eller lay-out som det hedder på nudansk) er den sidste hånd, der lægges på værket fra skolens side, inden det går i trykken. Man er på det tidspunkt altid i tidnød: årsskriftet skal være klar til udsendelse lige inden jul. Når enkelte af årsskriftets sider måske virker en anelse „flippede“, så kan det skyldes, at læg-ud arbejdet i hovedsagen foregår om natten ~ og så kan man godt, ud på de aller-mindste timer, bedøvet af god tobak, spandevist af kaffe og Dylan på gramofonen forsælde til tant.

Alligevel har vi de senere år forsøgt at køre noget, der skulle ligne en linie for det enkelte skrift. For eksempel lavede vi før et par år siden et nummer i „junge-stil“, sidste år et japan-nummer, og i år skulle den gennemgående stil gerne være det gamle folkelige træsnit. Vi saksler, fotokopierer, klipper sammen ~ og sender mange venlige tanker til Struensee, der efter sit fald og henrettelse i 1772, var skyld i mange smædetryk som ~ takket være den ophævelse af censuren, han selv var ophavsmand til ~ er gode at snuppe figurer fra. Også Plaus Kagmus, der i 1900-tallet udgav et værk om „folkene i Norden“, har fået lov at bidrage med tryk til dette års skrift.

Forsiderne på årsskrifterne har deres helt specielle historie og ide. Det startede år tilbage med at vi fantaserede over en bronzealder ~ helleristning. Fra denne ristning fandt vi de to figurer ~ en mand og en kvinde ~ med solen imellem sig, som blev bomærke for skolen. På forsiderne af årsskriftet har der de senere år optrådt et par med noget rundt imellem sig ~ en fantasi over skolens bomærke, men holdt i pågældende årsskrifts stil.



GLAMSBJERG FRÍ- og EFTERSKOLES
ELEVFORENING

Regnskab for 1982/83

=====

Indtægter:

Overført fra 1981/82	196,55 kr.
Elevfest 2/10-82	3645,00 "
Årsskrift 1981	150,00 "
Årsskrift 1982	3875,00 "
Renter (girokonto)	<u>20,67 "</u>
	7887,22 kr.
	=====

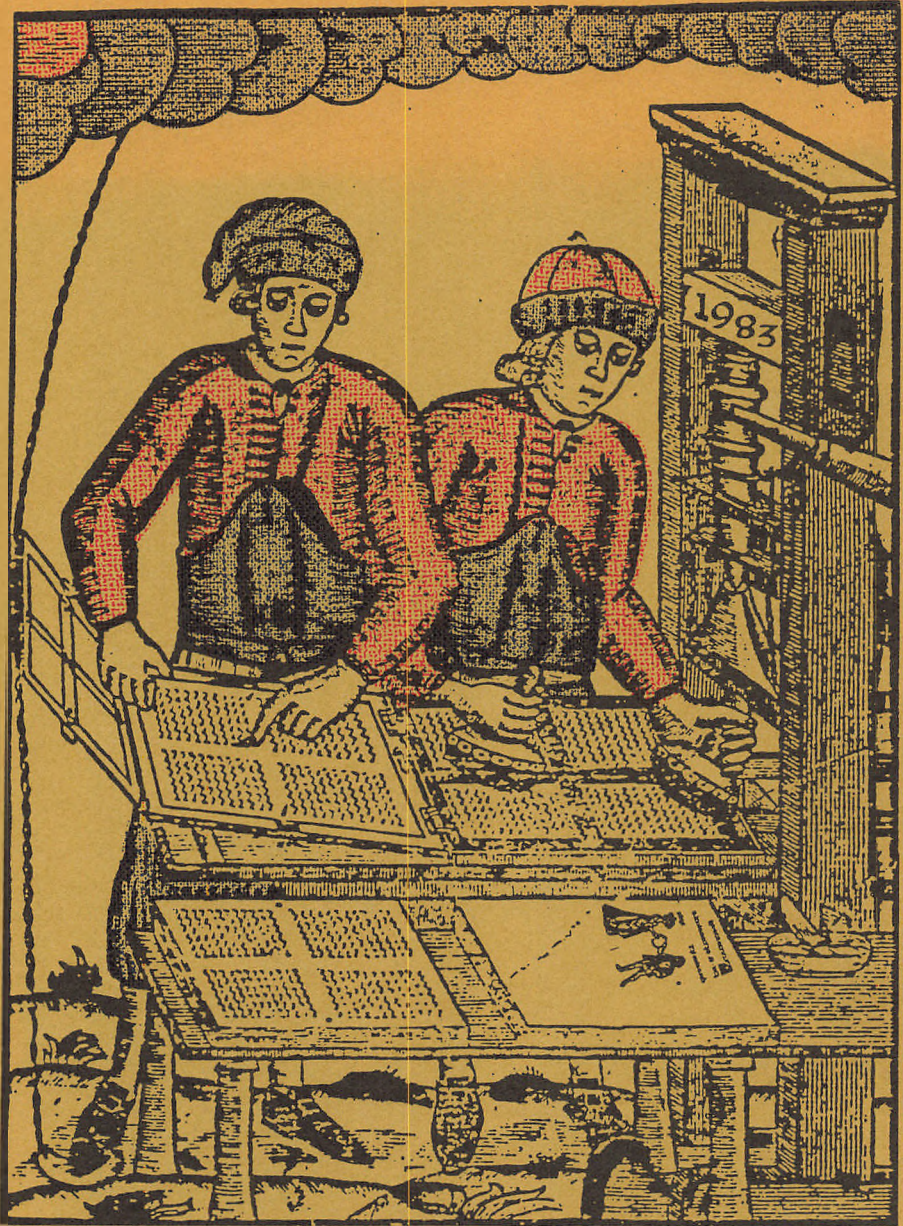
Udgifter:

Betalt til skolen for elevfest 1982	3325,00 kr.
Betalt til skolen for årsskrift 1982	3500,00 "
Blanketter (giro)	<u>507,52 "</u>
	7332,52 kr.
	=====

Indtægter.....	7887,22 kr.
Udgifter	<u>7332,52 "</u>
Kassebeholdning overføres til 1983/84	554,70 kr.
	=====

Regnskabet er revideret af Niels Jørgen Mortensen

HUSK: Kun ved at betale årsskriftet bevarer du medlemskabet,
(giro 3 04 56 76)



Lay-out

Martin Visser
Paul Ruis Leenderen